

GUIÓ DE LES CONVIVÈNCIES JUVENILS ver.2

(Casa Espiritualitat, Valldemossa, del 6 al 8 d'abril de 2018)

CAS JC

PER ENTENDRE DE QUÈ VA

1.- Què és el CAS JC?

Quan comencis a mirar el contingut de les convivències potser la primera impressió sigui de sorpresa, ja que el material que tens davant és innovador i creatiu. Proposa l'acostament dels joves a Jesús de Natzaret (JC) i als sagraments mitjançant la investigació d'un assassinat: el de JC (Jesús de Natzaret). La investigació està plantejada.

2.- Com estan estructurades les convivències?

Per dur a terme aquesta investigació caldrà ensenyar-los a ser investigadors, detectius amb tot el que això implica: imaginació, creativitat, inconformisme, curiositat, criteri, originalitat, recerca d'alternatives... Perquè ningú es perdi, la investigació està estructurada en tres blocs ben definits, a saber:

- Instrucció del cas (què és el que va passar).
- El país de JC (a on va viure)
- Els amics de JC (els apòstols de JC)
- Les cançons de JC
- Els testimonis (què diuen d'ell els seus contemporanis).
- Les proves (què és el que ens queda de la víctima).

Cada bloc es desenvolupa al llarg d'unes «diligències» que aniran guiant al jove. Aquestes es concreten en una sèrie d'activitats, que aprofundeixen poc a poc en la figura de Jesús, en el coneixement del seu entorn i en el descobriment dels sagraments.

3.- Missatges per whatsapp abans de les convivències

PRÈVIA 1:

ENHORABONA!

Has estat elegit per formar part d'una investigació: **EL CAS JC**

Has rebut l'encàrrec d'investigar un assassinat! Sí, et dedicaràs a ser detectiu, juntament amb els teus companys. La teva missió consistirà en descobrir qui va ser o van ser els assassins i el perquè d'aquest assassinat. **QUI ÉS LA VÍCTIMA?** Algú molt important. Tan important que va canviar la història. Les seves paraules estan publicades en tots els idiomes, fins i tot, els anys es compten a partir del seu naixement. Suposo que saps que estem parlant de **Jesucrist**. No va morir de vell, ni per malaltia; el van matar violentament. Bé, t'ha tocat en sort participar en la investigació. No et preocupis si no saps gran cosa de Jesucrist; si vols investigar no hi haurà pista que no puguis seguir, ni problema que no tingui solució. **Prepara't els dies 6, 7 i 8 d'abril de 2018.** Esperam que acceptis el repte. PD.: T'anirem informant en la instrucció del cas, la declaració de testimonis i en pistes.

PRÈVIA 2: Tria una **cançó** que parli de la víctima: JC i envia-la per whatsapp

PRÈVIA 3: Tria una **imatge** que parli de la víctima: JC i envia-la per whatsapp

PLANNING DE LES CONVIVÈNCIES

DIVENDRES 6 d'abril de 2018		DISSABTE 7 d'abril de 2018		DIUMENGE 8 d'abril de 2018	
		8:00 h 8:30 h	Aixecar-se PREGÀRIA (Capella)	8:00 h 8:30 h	Aixecar-se PREGÀRIA (Capella)
9:00 h – BERENAR – DESCANS					
10:00h	Sortida de Lluçmajor amb cotxes particulars dels animadors	9:30 h	DINÀMICA 3 Els amics de JC	9:30 h	DINÀMICA 7 Les proves de JC
10:45h	Arribada a Valldemossa	10:30	DINÀMICA 4 Les cançons de JC	10:00 h	BERENAR - DESCANS
11:00h	Distribució habitacions	11:00 h	BERENAR - DESCANS	11:00 h	DINÀMICA 8 Veredict final
11:30h	BERENAR	11:30h	EXCURSIÓ/PREGÀRIA CASA DE LA BEATA	11:30 h	Neteja i recollida de les habitacions
12:00h	Explicació i organització de les convivències	12:00h	DINÀMICA 5 Les paràboles de JC	12:30 h	EUCARISTIA FINAL Foto final de tot el grup
12:15h	DINÀMICA 1 Instrucció del cas			13:00 h	Partida amb els cotxes dels pares cap a Lluçmajor
14:00 h – DINAR – DESCANS					
16:00h	DINÀMICA 2 El país de JC	16:00h	DINÀMICA 6 Els testimonis de JC		
17:00h	EXCURSIÓ A ERMITA DE LA TRINITAT	17:30h	BERENAR – DESCANS		
18:00h	PREGÀRIA (Posta de sol 20:10h)	18:00h	DINÀMICA 4 Joc de les cançons de JC		
19:30h	DUTXES	19:30h	DUTXES		
		20:00h	PREGÀRIA (Capella)		
21:00 h – SOPAR – DESCANS					
22:00 h	GIMCANA DESCOBERTA (Poble Valldemossa)	22:00 h	VETLADA CONCURS MUSICAL PER PARELLES		
24:00 h	DORMIR	24:00 h	DORMIR		

ABANS DE LA PARTIDA

ORGANITZACIÓ DE LES CONVIVÈNCIES

Sortida divendres a les 10h de la rectoria, amb els cotxes dels animadors.

Tornada diumenge a les 13h de Valldemossa, amb els cotxes dels pares.
Convidar als pares a venir a la celebració final de les convivències a les 12:30h

MATERIAL

- Sabates esportives per caminar
- Berenar del matí de divendres i dinar del divendres
- Motxilla petita per anar d'excursió

INTRODUCCIÓ

1.- EXPLICACIÓ I ORGANITZACIÓ DE LES CONVIVÈNCIES.

- Horari del cap de setmana
- Llocs per estar
- Atenció a la neteja i al reciclatge
- Explicar el quadre de tasques
- OJO! En el trànsit quan surtim del casal. És la carretera principal.

DINÀMICA 1 – INSTRUCCIÓ DEL CAS

OBJECTIU

- Descobrir: Què és lo que va passar?

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ

1.- Escenificació dels animadors

Escenificació d'unes diligències prèvies al: **INVESTIGACIÓ CAS JC**

Jutge: Francisca Alfieri

Fiscal: Eugeni Rodríguez

Advocat: Paco Sáez

El **moderador: Maria Bel Mòjer**. És el que dirigeix el debat i va demanant als joves quines instruccions, proves necessitam per tractar el cas JC. El moderador ha de ser hàbil perquè surti aquest esquema:

Fer llistat de les instruccions / s'apunten a la pissarra i se visualitzen.

- El país del **CAS JC**
- Els amics del **CAS JC**
- Els testimonis del **CAS JC**
- Les paràboles del **CAS JC**
- Les cançons del **CAS JC**
- Les proves del **CAS JC**

En aquest moment se **fa entrega d'un Nou Testament als joves**. Han de posar el seu nom i no l'han de perdre, és un regal que les servirà per resoldre el cas i per llegir quan estiguin a casa seva.

DINÀMICA 2 – EL PAÍS DE JC

OBJECTIU

- Conèixer el país a on va viure JC

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ

1.- Joc de pistes conèixer el país de JC (pel poble de Valldemossa)

Normes: Poden utilitzar els seus mòbils

a.- Els animadors fan de **control** i s'amaguen pel poble:

CONTROL 1

EUGENI: casal espiritualitat

CONTROL 2

JAUME POCOVÍ / FRANCISCA QUETGLAS: plaça Bartomeu Estaràs

CONTROL 3

PACO SÁEZ / JOANA BOVER: parada del bus

CONTROL 4

FRANCISCA ALFIERI / MARIA BEL MÒJER: plaça de Cartoixa

Cada control dona un sobre amb unes preguntes:

Els joves han de respondre les preguntes de la targeta que se'ls dona en veu alta al catequista del control. El catequista les dona temps i les proposa que ho cerquin a internet. Una vegada contestades i escrites a la mateixa targeta les dona 1 punt per cada pregunta acertada.

CONTROL 1

1. Extensió d'aigua sense vida. Molt salada. (Mar Mort)
2. On es troba la casa en què Jesús va curar un paralític que va arribar per la teulada. (Cafarnaüm)
4. On crucificat Jesús (Calvari)
5. On pescaven els apòstols. (Llac Tiberíades. Mar de Galilea)
6. Capital del regne del nord. (Samaría)

CONTROL 2

7. Zona on Jesús va triar als seus apòstols i va predicar la Bona Nova. (Galilea)
8. Consell jueu format per gent gran, Summes Sacerdots i doctors de la Llei. (Sanedrí)
9. Acumulació d'aigua que servia per a subministrament d'aigua a la festa dels Tabernacles. Jesús va curar allà un cec que es va rentar amb aigua d'aquest lloc. (La piscina de Siloé)
10. La ciutat on Jesús es troba amb Zaqueu i cura a dues cecs. La ciutat més baixa del món. (Jericó)
11. Segons els jueus la casa de Déu, l'únic lloc on Déu resideix. (Temple)
12. Lloc on viu Herodes. (Casa d'Herodes)

CONTROL 3

13. Límit geogràfic de Palestina pel nord. (Montes del Líban)
14. Lloc de naixement de Jesús. (Betlem)

15. Lloc on es trobava l'Arca de l'Aliança. (Sancta Sanctorum)
16. Estada on vivia el president del Sanedrí. (Casa de Caifàs)
17. Lloc on Jesús es transfigurà i va aparèixer al costat de Moisès i Elies. Els mateixos testimonis de la transfiguració seran els de l'agonia. (Muntanya Tabor)
18. Allà va créixer Jesús. (Natzaret)

CONTROL 4

19. Lloc de pregària de les dones. (Atri les dones)
20. Lloc on Jesús va rebre l'acta de crucifixió. (Casa de Pilat)
21. On van batejar a Jesús. (Jordà)
22. Capital del regne del sud de Israel/Palestina. (Jerusalem)
23. Lloc de lliure accés on es donaven cita comerciants i canvistes. (Atri dels gentils)
24. Lloc de naixement de Pere, Andreu i Felip. (Betsaida)

Una vegada respostes les preguntes se'ls dona la pista per respondre: **Fitxes de creences** i se'ls envia al pròxim control. Ells han de respondre a les preguntes que surten a la fitxa però no les han de dir fins que acabin tots els controls. En els controls se'ls donaran unes pistes per respondre-les.

FITXES DE CREENCES

1. Com podem demostrar que JC va existir?
2. Qui era Verónica?
3. Quantes vegades va caure JC en el camí del calvari?
4. On es trobava JC quant va ser capturat?
5. Per quant diners va ser venut JC?
6. Qui va delatar a JC i com?
7. Digues una frase que va dir JC a la creu.
8. Qui era Josep d'Arimatea?
9. Qui eren els zelotes?
10. Qui va declarar culpable a JC?
11. Què és el Sanedrí?
12. Qui era Caifàs?
13. Quants deixebles tenia JC?
14. Qui era Herodes?
15. En què muntanya crucificar JC?
16. Què posava a la creu de JC?
17. Qui estava a la dreta i a l'esquerra de JC?
18. On van clavar els claus a JC?
19. Què va passar quan JC va expirar?
20. Per què no li trencaren les cames a JC quan el van crucificar?
21. On era la mare de JC durant el Viacrucis?
22. Qui va ajudar a JC a portar la creu?
23. Què es sortegen els soldats a la creu?
24. Quina beguda li donen a JC a la creu?
25. Di un al·lusió de JC
26. Quan va néixer JC?
27. Quina edat tenia JC quan va morir?
28. On va néixer JC?
29. Com es diuen els pares de JC?
30. Nomina 3 familiars de JC.
31. Quina religió va practicar JC?

32. En quina ciutat va viure JC quan era petit?
33. A quin país va viure JC?
34. On va tenir lloc l'empresonament i mort de JC?
35. Quants anys havia de tenir un jueu piados per votar?
36. Què moneda utilitzaven els hebreus per pagar els impostos romans?
37. Què és la Torà?
38. Per què a JC li deien «natzarè»?
39. Com es deien els exèrcits romans?
40. Com es diu la capital de Judea?
41. En quin lloc va caminar JC sobre les aigües?
42. On van batejar a JC?
43. Qui va batejar a JC?
44. Anomena 5 ciutats palestines.
45. Anomena el mar o mars que banyen Palestina.
46. Qui era Flavi Josep?
47. Què és un testimoni?
48. Digues els límits de l'Imperi Romà.
49. Defineix procurador.
50. Defineix emperador.

Pistes de les creences

SADUCEUS: Los saduceos pertenecían a la clase alta del país, aristocracia sacerdotal y grandes propietarios. Políticamente colaboraban con el poder romano intentando mantener el orden público. Religiosamente eran muy conservadores; se atenían a la ley antigua y no creían en el reino venidero de la resurrección.

ROMANOS: Conquistaron Palestina y se instalaron allí, respetando las costumbres y creencias locales. Se reserva para el Imperio el control de la política exterior, la moneda y los caminos. Además exigían el pago de unos impuestos elevados. Se servían de hombres fieles para gobernar la región. Algunos hombres ilustres fueron: Herodes I el Grande, Herodes Antipas y Poncio Pilato.

MARGINADOS: En la sociedad palestina había grandes grupos de marginados por distintas causas: religiosos, morales o racistas. Los publicanos eran marginados porque cobraban, por arriendo de los romanos, los tributos sobre las mercancías importadas. Como el dinero cobrado tenía que sobrepasar el tributo para que les quedara ganancia, cometían muchos abusos, y el pueblo en general los odiaba y los tenía por ladrones. Determinados enfermos, sobre todo de la piel (tenidos por leproso) y de afecciones mentales o nerviosas (calificados como poseídos) se veían apartados de toda vida social, incluso de la religiosa. Los minusválidos (cojos, ciegos, paralíticos, etc.) frecuentemente convertidos en mendigos, eran otro tipo de marginados. Los gentiles los que no eran judíos y los pecadores públicos (prostitutas, adúlteros, etc.) eran discriminados por motivos morales y religiosos.

MUJERES: La mujer no tenía los mismos derechos civiles y religiosos que el hombre. Una mujer dependía totalmente de padre hasta la edad de doce años. A esta edad, que nos parece tan temprana, se celebraban los esponsales y un año después tenía lugar el matrimonio. A partir de entonces, la mujer pasaba a depender totalmente de su marido. Éste podía divorciarse la mujer no. En el templo, la mujer no podía pasar del atrio reservado a los gentiles y a las mujeres. En el culto de la sinagoga o del templo no jugaba papel alguno. Solamente se limitaba a escuchar. En resumen, la mujer estaba considerada como menor de edad y dependía siempre del hombre.

Creencias de un judío

Un judío piadoso, contemporáneo de Jesús, era consciente de que el Dios de Israel había revelado su voluntad a su pueblo en la ley. Ésta constituía el vínculo que unía a los judíos entre sí.

Un judío piadoso creía que debía celebrar las fiestas. Las más importantes eran las de peregrinación, que reunían al pueblo junto al templo y reforzaban la fe común. Estas fiestas eran la fiesta de Pascua, Pentecostés y la fiesta de la trinidad.

Un judío piadoso creía que debía cumplir la Ley, dada por Dios a Moisés y adaptada por la tradición de los pastores a la ley oral. Las interpretaciones y adaptaciones corrían a cargo de los escribas.

Un judío piadoso creía en el sábado, donde el descanso era estricto exceptuando ciertas actividades muy limitadas y esencialmente reglamentadas. El sábado permitía al hombre descansar y alabar a Dios.

Un judío piadoso debía dar culto en el templo, que se al centro de la vida judía y donde se celebraba el más sagrado culto a Yahvé. El templo significaba la presencia permanente de Dios en medio de su pueblo.

Un judío piadoso debía acudir a la sinagoga, que quiere decir lugar de reunión de creyentes. El culto comprendía una lectura de la ley, denominada por un texto de los profetas y seguida por una explicación de la misma.

PERSONAJES

PUEBLO: Es la clase social inferior, la plebe, compuesta fundamentalmente por habitantes del campo, muchas veces descendientes de extranjeros, que no conocían la ley más que en lo fundamental y ni siquiera eso cumplían. Pertenecían a este grupo: los jornaleros, curtidores, cancheros, pastores, y todos aquellos cuyos oficios eran considerados impuros.

ZELOTES: Los zelotes constituían un movimiento extremista y armado. Pertenecían a las clases más bajas del pueblo: agricultores, jornaleros y pescadores de Galilea. No se enfrentaban directamente con el ejército romano, sino que organizaban revueltas y asesinatos aprovechando fiestas religiosas y reuniones del pueblo. Solían esconderse en cuevas de Galilea y contaban con el apoyo de las clases populares. Entre los seguidores de Jesús había antiguos zelotes: Simón el zelote, Judas Iscariote...

LOS ESCRIBAS: La mayoría eran laicos. Su misión consistía en explicar y actualizar la ley en función de los nuevos tiempos y de los problemas que se planteaban.

FARISEOS: La palabra significa separado. Eran hombres piadosos que conocían bien la ley y la cumplían a rajatabla (ayunos, penitencia, oración...). Ejercían una enorme influencia entre el pueblo, hasta el punto de que los jefes religiosos seguían siempre sus consejos. Pertenecían a una clase media (artesanos, pequeños comerciantes...). Los fariseos quieren estar separados de los que no conocen la ley y son impuros, pues no la cumplen. Eran nacionalistas y hostiles a los romanos, pero no usaban la fuerza, sino que esperaban un Mesías que estableciera el reino de Dios echando a los romanos y demás ocupantes del país.

SUMMO SACERDOTE: El Sumo Sacerdote era el responsable máximo del templo y presidente del Sanedrín (máximo organismo religioso judío). Gozaba de una gran dignidad y una situación económica considerable. Pertenecía al partido saduceo y era colaboracionista con el poder romano. Su cargo era vitalicio, pero los diversos procuradores nombraban y destituían Sumo Sacerdote cuando querían.

b.- Reunió de gran grup

Quan acabi el joc tots els grup es reuneixen amb els animadors i cada grup ha de respondre a les creences. Els animadors puntuen quin grup contesta millor.

DINÀMICA 3 – ELS AMICS DE JC

OBJECTIU

- Conèixer les persones amigues de JC

Passem a la segona part de la investigació: **Els amics de JC**. En tot judici hi ha testimonis, persones que donen fe del que va passar perquè el van veure. I nosaltres no podem ser menys. Però tenim un problema. Tots els testimonis del que JC va fer i va dir estan morts.

L'única solució és recórrer als escrits que d'aquella època ens van quedar: **la Bíblia**. En ella està recollit tot el que JC va fer i va dir. I a ella recorrerem.

Els joves en aquesta part aprendran a interpretar els textos del Nou Testament i a aplicar-los a la seva pròpia realitat. Pot ser que a alguns els costi més que a altres ja que no és un exercici fàcil.

Recorda que el teu treball és d'orientació i de motivació. No els has de resoldre els problemes que se'ls presentin, encara que sí pots donar pistes per encaminar-los correctament. És una investigació realitzada per ells que també els capaciti per afrontar la seva pròpia vida. No han de faltar referències a la seva vida quotidiana al llarg de la investigació.

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ

1.- En grup petit i un breu diàleg

Per ajudar-te aquí tens els personatges. Formen els 12 apòstols:

CITA / PERSONATGE / CARACTERÍSTIQUES

Mt 10, 1-4 Pere i Andreu (Germans), són Jaume i Joan (Fills del els seguidors més propers a JC, el segueixen a Zebedeu), Felip, Bartomeu, on vagi, també prediquen i curen. Tomàs i Mateu, Jaume, Tadeu, Simó i Judes Iscariote.

Mt 17, 1ss Pere, Jaume i Joan. Són els tres apòstols més propers a JC, estan amb ell en els moments crucials.

Mt 16, 15-19 Pere. És el que presideix, el representant dels 12. Va negar tres vegades a Jesús.

Mt 9, 9 Mateu. Un dels Apòstols. Era cobrador d'impostos. Considerat pecador per part dels jueus.

Jn 3, 1-2, Jn 19, 39-40; Nicodem. Era fariseu. Va anar a veure a JC de nit perquè no li veiessin altres jueus. Un cop mort JC, va dur perfums per a la seva sepultura.

Mt 4, 18-20 Simó i Andreu. Eren germans, pescadors al llac de Galilea.

Lc 8, 2-3 Maria (la magdalena), Juana (la dona de Cusa), Susana i altres dones. Les dones també el seguien. No era normal per aquells temps, les dones no podien rebre educació. JC anava en contra de les normes més socials.

Jn 1, 43-44 Felip. Era de Betsaida, el poble d'Andreu i Pere.

Jn 19, 38 Josep d'Arimatea. Deixeble secret de JC, va demanar a Pilat l'autorització per retirar el seu cos de la creu.

Lc 22, 1-6, Jn 12, 4-6, Mt 27, 3-5;Judes Iscariote. Va ser a tractar amb el Sanedrí. Va acceptar el tracte de delatar JC a canvi de diners. Era lladre es va penedir i es va penjar.

Preguntes del quadern

1. A quin grup social pertany la majoria dels amics de JC?

No són de la classe alta, ni fariseus, ni grans sacerdots, ni saduceus (Excepte Nicodem i Josep d'Arimatea). Són pescadors, algun és recaptador d'impostos, altres no se sap ... són gent del poble, dones, gent sense influència, de la classe baixa.

2. Llegeix: Llc 4, 16-22. Què pretén fer JC?

Ve a anunciar la Bona Nova als pobres, donar vista als cecs, curar els paralítics, a alliberar els captius (està en clau: als que no veuen, als que no saben per a on van, als exclosos de la societat, als oprimits).

3. Per què creus que va cercar formar un grup?

JC va voler que el seu missatge arribés a tots, que tots s'enterassin que hi ha una nova forma de viure, de veure les coses. Perquè per viure és necessari viure amb els altres, con-viure. Perquè presenta una altra societat, ell forma una altra societat amb altres valors: Regne de Déu.

4. Què és això de «l'Esperit del Senyor»?

Es tracta d'introduir que JC va parlant de Déu, del Pare o de l'Esperit de Déu, és a dir, ell té relació amb «l'altre». No ens preocupa si no afinen en aquesta pregunta, es tracta d'anar deixant caure que JC actua i parla en nom de Déu. Podríem deixar-ho com que és: La Presència de Déu en JC. Està ple de Déu.

DINÀMICA 4 – LES CANÇONS DE JC

OBJECTIU

- Descobrir que mitjançant la música també és pot parlar de JC

1.- DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ

Llistat de cançons que parlen de Jesús o Déu:

Coldplay: Viva la vida

Joan Osborne: One of Us

U2: I still haven't found what I'm looking for

Ricardo Arjona: Jesucristo es verbo y no sustantivo

Sabak dela Urbe: El llamado

Juan Luis Guerra: Mi Jesús

Madonna: Like a Prayer

David Bisbal: Me enamoré de ti

En grup petit:

1.- **Escoltar** les cançons amb la lletra davant.

2.- **Preparar una prova per fer a l'altre grup.** La prova pot consistir amb una pregunta, una dansa, un ball al contrincant, una prova física, una habilitat, una prova trampa, etc...

3.- Una vegada reunits en gran grup i en sorteig cada grup haurà de fer la prova als companys del grup que hagi sortit a l'atzar.

2.- CONCURS DE LES CANÇONS

Els grups competiran entre si per guanyar pistes sobre el cas JC.

L'animador posa al bell mig de la sala dues cistelles:

Cistella cançons:

amb paperets amb el nom de les cançons de JC

Cistella amb els números dels grups:

amb paperets amb els números de cada grup.

Comença el joc i l'animador agafa dos papers de la cistella dels números dels grups i un paperet de la cistella de les cançons. Aquest dos grups s'han d'enfrontar per fer la prova que l'altre grup els ha preparat. El jurat estarà format pels animadors.

Així fins que surtin tots els grups o l'animador vegi que ja han acabat totes les proves que havien preparat els grups.

LLETRES DE LES CANÇONS

Coldplay: Viva la vida

Yo solía gobernar el mundo,
los mares se alzaban cuando yo lo ordenaba.
Ahora, cuando llega la mañana, yo duermo solo,
barro las calles que antes solía poseer.

Yo solía tirar los dados,
sentía el miedo en los ojos de mi enemigo.
Escuchaba cómo la gente cantaba:
"ahora que el viejo rey ha muerto, ¡larga vida al rey!"

Por un minuto yo tenía la llave,
al siguiente las paredes estaban cerradas ante mí.
Y descubrí que mis castillos estaban contruidos
sobre pilares de sal y pilares de arena.

Escucho que las campanas de Jerusalén están sonando,
los coros de la caballería romana están cantando,
son mi espejo, mi espada y mi escudo,
mis misioneros en un campo extranjero.

Por alguna razón que no puedo explicar
una vez que vas, nunca,
nunca hubo una palabra honesta.
Así era cuando yo gobernaba el mundo.

Fue el viento embrujado y salvaje
que tiró las puertas para dejarme entrar.
Ventanas rotas y el sonido de tambores,
la gente no podía creer en lo que me había convertido.

Los revolucionarios esperan
mi cabeza en una bandeja de plata.
Solo una marioneta con una cuerda solitaria,
oh ¿quién podría querer ser rey?

Escucho que las campanas de Jerusalén están sonando,
los coros de la caballería romana están cantando,
son mi espejo, mi espada y mi escudo,
mis misioneros en un campo extranjero.
Por alguna razón que no puedo explicar
sé que San Pedro no dirá mi nombre
(no entraré en el cielo)
Nunca una palabra honesta,
pero eso era cuando yo gobernaba el mundo.

Escucho que las campanas de Jerusalén están sonando,
los coros de la caballería romana están cantando,
son mi espejo, mi espada y mi escudo,
mis misioneros en un campo extranjero.
Por alguna razón que no puedo explicar
sé que San Pedro no dirá mi nombre.
Nunca una palabra honesta,
pero eso era cuando yo gobernaba el mundo.

Joan Osborne: One us

Si Dios tuviera un nombre, ¿cuál sería?
¿Y usted lo llama a la cara
Si se enfrentaron a él en toda su gloria
¿Qué le preguntarías si tuvieras solo una pregunta
Y si, si Dios es grande, sí, sí Dios es bueno
sí sí sí sí sí ¿Y si Dios fuera uno de nosotros
Tan solo un patán como uno de nosotros
Sólo un extraño en el autobús
Tratando de hacer su camino a casa

Si Dios tuviera un rostro lo que se vería

Y te quiero ver
Si ya significaba que tendría que creer
En cosas como el cielo y en Jesús y los santos y todos los
profetas
Y si, si Dios es sí sí gran Dios es bueno
sí sí sí sí sí

¿Y si Dios fuera uno de nosotros
Tan solo un patán como uno de nosotros
Sólo un extraño en el autobús
Tratando de hacer su camino a casa
Él está tratando de hacer su camino a casa
Volver al cielo a solas
Nadie llama por teléfono
Excepto por el Papa tal vez en Roma
Y si, si Dios es grande, sí, sí Dios es bueno
sí sí sí sí sí

¿Y si Dios fuera uno de nosotros
Tan solo un patán como uno de nosotros
Sólo un extraño en el autobús
Tratando de hacer su camino a casa
Tratando de hacer su camino a casa
Como una piedra rodante santa
Volver al cielo a solas
Tratando de hacer su camino a casa
Nadie llama por teléfono
Excepto por el Papa tal vez en Roma

U2: I still haven't found what I'm looking for

Todavía no he encontrado lo que estoy buscando
He escalado las más altas montañas
He corrido a través de los campos
Sólo para estar contigo
Sólo para estar contigo

He corrido, me he arrastrado
He trepado los muros de esta ciudad,
los muros de esta ciudad
Sólo para estar contigo
Pero todavía no he encontrado
Lo que estoy buscando
Pero todavía no he encontrado
Lo que estoy buscando

He besado labios de miel
He sentido el alivio en la yema de sus dedos
Ardía como fuego
Este deseo ardiente
He hablado con la lengua de los ángeles
He tomado la mano del diablo
Era cálida en la noche
Yo estaba frío como una roca
Pero todavía no he encontrado
Lo que estoy buscando
Pero todavía no he encontrado
Lo que estoy buscando

Creo en el Reino de los Cielos
Cuando todos los colores se fundan en uno
Pero sí yo todavía estoy corriendo
Tú rompiste los lazos
Tú soltaste las cadenas
Tú llevaste la cruz
Y mi vergüenza
Oh mi vergüenza
Tú sabes que yo creo en eso
Pero todavía no he encontrado
Lo que estoy buscando

Pero todavía no he encontrado
Lo que estoy buscando.

Ricardo Arjona: Jesucristo es verbo

Ayer, Jesús afinó mi guitarra y agudizó mis sentidos...
Me inspiró. Papel y lápiz en mano,
apunto la canción y me negué a escribir.
Porque hablar y escribir sobre Jesús es redundar,
sería mejor actuar. Luego, algo me dijo
que la única forma de no redundar es decir la verdad.
Decir que a Jesús le gusta que actuemos,
no que hablemos.
Decir que Jesús es mas que cinco letras formando un
nombre, Decir que Jesús es verbo, no sustantivo.

Jesús es más que una simple y llana teoría,
¿qué haces hermano leyendo la biblia todo el día?
Lo que ahí esta escrito se resume en amor,
vamos ve y practícalo,
Jesús hermanos míos es verbo, no sustantivo.

Jesús es mas que un templo de lujo
con tendencia barroca,
El sabe que total a la larga esto no es mas que roca,
la iglesia se lleva en el alma y en los actos no se te olvide,
Jesús hermanos míos es verbo, no sustantivo.

Jesús es más que un grupo de señoras
de muy negra conciencia,
que pretenden ganarse el cielo con club de beneficencia,
si quieres tú ser miembro activa
tendrás que presentar a la directiva,
tu cuenta de ahorros en Suiza y vínculos oficiales.

Jesús es más que persignarse,
hincarse y hacer de esto alarde,
El sabe que quizá por dentro la conciencia les arde,
Jesús es más que una flor en el altar salvadora
de pecados,
Jesús hermanos míos es verbo, no sustantivo.

Jesús convertía en hechos todos sus sermones,
que si tomas café es pecado dicen los mormones,
tienen tan poco que hacer
que andan inventando cada cosa,
Jesús hermanos míos es verbo, no sustantivo.

Jesús no entiende por qué en el culto le aplauden,
hablan de honestidad sabiendo que el diezmo
es un fraude, a Jesús le da asco el pastor
que se hace rico con la fe,
Jesús hermanos míos es verbo, no sustantivo.

De mi barrio la más religiosa era doña Carlota,
hablaba de amor al prójimo y me pinchó cien pelotas,
desde niño fui aprendiendo
que la religión no es más que un método,
con el título "Prohibido pensar" que ya todo está escrito.

Me bautizaron cuando tenía 2 meses
y a mi no me avisaron,
hubo fiesta piñata, y a mi no me lo preguntaron,
bautízame tu Jesús, por favor, así entre amigos,
se que odias el protocolo, hermano mío.
Señores no dividan la fe,
las fronteras son para los países,
en este mundo hay más religiones que niños felices,
Jesús pensó «me haré invisible para que todos mis
hermanos, dejen de estar hablando tanto de mí y se

tiendan la mano»

Jesús, eres el mejor testigo del amor que te profeso,
tengo la conciencia tranquila, por eso no me confieso,
rezando dos padres nuestros
el asesino no revive a su muerto,
Jesús hermanos míos es verbo, no sustantivo.

Jesús no bajas a la tierra quédate ahí arriba,
todos lo que han pensado como tú hoy están boca arriba,
olvidados en algun cementerio, de equipaje sus ideales,
murieron con la sonrisa en los labios,
porque fueron verbo y no sustantivo...

Sabak dela Urbe: El llamado

Yo sé que estás ahí...
Yo sé que estás escuchando
Yo quiero que...

Pues por tu mano yo he sido tocado
Es como sentir la fuerza del otro lado
Estando a tu lado yo me siento amado, valorado
Ya no es como un sueño, no soy extraño
A ti te debo las gracias por el llamado
Por entregarme la armadura
Quitando esa sombra oscura
Veo la luz sin duda alguna
Señor muchas gracias: por el llamado
Después de la caída ¿Quién queda?
Solo tú el que alimenta la esperanza
Solo tú el creador del cielo y la tierra santa
Mi alma se levanta, mis ojos brillan solo de pensar
Que tu diste tu vida para salvar la mía
Solo tu diste la vida para cambiar la mía... ok
Tu me das la fe, para en ti creer. ¡A ti Señor!

Tu me das la fe me lo demuestras con mi vida
cuando puedo despertar, ver la luz del día
cada mañana puedo dar gracias a ti mi Dios
aunque muchos niegan difícil de creer
Aunque no lo puedas ver
Sabemos que con él todo es posible
Está en tu corazón
Aunque no se vea, siento el calor
del toque de sus manos, el calor del ser humano
Veras que a tu lado muchas cosas buenas llegaron
Aquí postrado estoy delante de tus pies
Solo para pedirte que me ayudes y pongas en mi vida
Todo el bien y líbrame del mal
Sé que te he fallado y con mis ojos
y mi pensamiento he pecado
Líbrame Señor, lléname de amor, inúndame de amor
inúndame de amor, lléname de amor
Tu me das la fe, para en ti creer. ¡A ti Señor!

¡Chécalo!, el grande, el creador,
el que dio la vida por todos nosotros
El Señor amado, Cristo Rey
El emperador, el bueno, el de todos los cielos
De la vida y del mundo
¡Líbranos del mal!
Guíanos por el camino de la bendición
Amor y paz para mis amigos y enemigos
Sabak de la Urbe
Chécalo, escúchalo, siéntelo, búscalo en tu corazón
Tu me das la fe, para en ti creer. ¡A ti Señor!

Juan Luis Guerra: Mi Jesús

Mi Jesús, hoy recibo tu perdón,
te declaro como mi Señor, mi salvador.

Mi Jesús, en tu nombre hay poder,
yo he pasado de tiniebla a luz,
y todo es nuevo, aleluya, con amén,
y siento un fuego.

Espíritu santo y fuego,
un gozo me cae del cielo
y enciendo mi candelero
con tu fuego, yo siento un fuego.
Espíritu santo y fuego,
un gozo me cae del cielo,
enciendo mi candelero
con tu fuego, con tu fuego.
Espíritu santo y fuego.

Mi Jesús, dulce y tierno redentor,
has cambiado mi tristeza en baile, mi Señor.

Mi Jesús, en tu nombre hay poder,
yo he pasado de tiniebla a luz,
y todo es nuevo, aleluya, con amén,
y siento un fuego.

Espíritu santo y fuego,
un gozo me cae del cielo
y enciendo mi candelero
con tu fuego, yo siento un fuego.
Espíritu santo y fuego,
un gozo me cae del cielo,
enciendo mi candelero
con tu fuego, con tu fuego.
Espíritu santo y fuego.
Espíritu santo y fuego.
Espíritu santo y fuego.

Mi refugio y mi anhelo, espíritu santo y fuego.
Tú, mi paz, mi candelero, espíritu santo.

Aleluya, aleluya, espíritu santo y fuego.
Aleluya, aleluya, espíritu santo y fuego.
Aleluya, aleluya, espíritu santo y fuego

Madonna: Like a Prayer

La vida es un misterio,
todo el mundo debe correr por su cuenta,
te oigo decir mi nombre, y parece como un hogar.
Cuando me llamas (dices mi nombre)
es como una pequeña oración, estoy de rodillas,
quiero llevarte allí, a la medianoche,
puedo sentir tu poder, justo como una oración,
sabes, te llevaré allí (a sentir eso).
Oigo tu voz, es como un ángel suspirando,
no tengo elección, oigo tu voz,
me siento como volando, cierro los ojos,
oh Dios, creo que estoy cayéndome del cielo,
cierro los ojos, Cielo, ayúdame.
Cuando me llamas, es como una pequeña oración,
estoy de rodillas, quiero llevarte allí,
a la medianoche, puedo sentir tu poder,
justo como una oración, sabes, te llevaré allí.
Como un niño, me susurras suavemente,
tienes el control,
como un niño, yo estoy bailando.
Es como un sueño, no hay fin ni hay principio,
tú estás aquí conmigo, es como un sueño,

deja que cante el coro.

Cuando me llamas, es como una pequeña oración,
estoy de rodillas, quiero llevarte allí,
a la medianoche, puedo sentir tu poder,
justo como una oración, sabes, te llevaré allí.
Cuando me llamas, es como una pequeña oración,
estoy de rodillas, quiero llevarte allí,
a la medianoche, puedo sentir tu poder,
justo como una oración, sabes, te llevaré allí.
La vida es un misterio,
todo el mundo debe correr por su cuenta,
te oigo decir mi nombre, y parece como un hogar.
Justo como una oración, tu voz puede llevarme allí,
justo como una musa para mí, eres un misterio.
Justo como un sueño, no eres lo que pareces,
justo como una oración, no hay elección,
tu voz puede llevarme allí.
Justo como una oración, te llevaré allí,
es como un sueño para mí. (bis)
Justo como una oración, tu voz puede llevarme allí,
justo como una musa para mí, eres un misterio.
Justo como un sueño, no eres lo que pareces,
justo como una oración,
no hay elección, tu voz puede llevarme allí.

David Bisbal: Me enamoré de ti

Me enamoré de ti perdidamente
Y nuestros mundos son tan diferentes
Me enamore de ti y que le voy hacer
Se pinta de colores toda mi alma
Con esa dulce luz de tu mirada
Y al verte sonreír vuelvo a tener fe
Me enamore de ti y no me lo esperaba
Que algún día yo de amor iba a morir
Y ahora soy un hombre nuevo
Miro mas al cielo
Y cuento estrellas al dormir
Y ahora tengo mi fortuna
Que expira en la luna
Y al pensarte sonreír
Hoy vuelvo a vivir
Entraste sin permiso en mi vida
Creyéndome que todo lo tenía
Y ahora que estas aquí
Yo tengo un corazón
Tu llenas de sentido a mis días
Y no me importan nada lo que digan
Aquellos que muy pocos saben del amor
Me enamoré de ti
Jamás lo imaginaba
Que algún día yo
De amor iba a vivir
Y ahora soy un hombre nuevo
Miro mas al cielo
Y cuento estrellas al dormir
Y ahora tengo mi fortuna
Que expira en la luna
Y al pensarte sonreír
Me enamoré de ti y no me lo esperaba
Que algún día yo de amor iba a morir
Y ahora soy un hombre nuevo
Miro mas al cielo
Y cuento estrellas al dormir
Y ahora tengo mi fortuna
Que expira en la luna
Y al pensarte sonreír
Hoy vuelvo a vivir
Muriendo de amor por ti

DINÀMICA 5 – LES PARÀBOLES DE JC

OBJECTIU

- Descobrir les paràboles i el que JC vol expressar a través d'elles

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ

1.- El joc consisteix en que cada grup a de fer una ronda un rere l'altre pels animadors. Cada animador conte una paràbola (10 minuts) i els joves han de desxifrar les següents preguntes:

1. Qui és el personatge protagonista de la paràbola?
2. De què va aquesta paràbola?
3. Resumeix breument el que succeeix
4. Quin és el tema de fons?
5. En realitat de què està parlant JC?

Les paràboles son:

- 1- La paràbola del bon samarità (Llc 10,25-37) (Animador: Francisca Quetglas)
- 2- La paràbola de l'ovella perduda (Llc 15, 1-7) (Animador: Maria Bel Mòjer)
- 3- La paràbola del fill pròdig (Llc 15,11-32) (Animador: Francisca Alfieri)
- 4- La paràbola dels talents (Mt 25, 14-30) (Animador: Francisca Garcia)
- 5- La paràbola del fariseu i publicà (Llc 18, 9-14) (Animador: Jaume Pocoví)
- 6- La paràbola dels dos fills (Mt 21, 28-32) (Animador: Cati Payeres)
- 7- La paràbola del sembrador (Llc 8,4-8) (Animador: Paco)

Explicació pels animadors:

1- La paràbola del bon samarità (Llc 10,25-37)

25 Un mestre de la Llei es va aixecar i, per posar a prova Jesús, li va fer aquesta pregunta:
--Mestre, què haig de fer per a posseir la vida eterna?
26 Jesús li digué:
--Què hi ha escrit en la Llei? Què hi llegeixes?
27 Ell va respondre:
-- *Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces i amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix.*
28 Jesús li digué:
--Has respost bé: fes això i viuràs.
29 Però ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús:
--I qui són els altres que haig d'estimar?
30 Jesús va contestar dient:
--Un home baixava de Jerusalem a Jericó i va caure en mans d'uns bandolers, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. **31** Casualment baixava per aquell camí un sacerdot; quan el veié, passà de llarg per l'altra banda. **32** Igualment un levita arribà en aquell indret; veié l'home i passà de llarg per l'altra banda.
33 »Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí. **34** S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà; després el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se'n va ocupar. **35** L'endemà va treure's dos denaris i els va donar a l'hostaler dient-li:
»--Ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més.

36 »Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home que va caure en mans dels bandolers?

37 Ell respongué:

--El qui el va tractar amb amor.

Llavors Jesús li digué:

--Vés, i tu fes igual.

- Si quieres ir al cielo tienes que hacer diferente a lo que manda el mundo en que vivimos. Sólo entra al cielo aquel que ha decidido nadar contra la corriente.
- ¿Cómo se logra el cielo, cómo se logra la felicidad?
- Amando a Dios, con todo el corazón, con toda el alma, con todas tus fuerzas, con todo tu ser.
- Amando al prójimo como a ti mismo: Quien no se ama a sí mismo no podrá amar a nadie.
- ¿Quién es mi prójimo?: El hermano que me necesita, no importa si está cerca o lejos. El amor me acerca a las personas, no importa si es de mi raza, lengua y cultura, de mi equipo de fútbol, el prójimo es el hermano que necesita de mi amor, no importa quien sea.
- Jesús nos hace ver que muchas veces los que aparecen como los funcionarios de la religión o los cumplidores de la Ley no saben amar. A veces estamos ocupados en mil cosas y descuidamos lo más importante: el servicio al necesitado. Cuando tengo pretexto para no hacer el bien es mala señal.
- El samaritano era el enemigo del judío, el extranjero, el hereje, el enemigo de raza y de religión, el que se suponía tenía menos motivos para pararse a ayudar y sin embargo lo hizo, no sólo le ayudó, sino que se hizo cargo de Él, no sólo le ayudó, sino que hizo que otros lo ayudaran también.
- El Samaritano fue diferente, en esto está su valor, cuando se trate de amar obra siempre como te dice tu corazón y tu conciencia que es la voz de Dios en ti. **SÉ DIFERENTE**. Ser diferente no sólo es tomarse una Coca-Cola como rebelde o tener un móvil distinto.
- **SER DIFERENTE ES AMAR EN UN MUNDO QUE NO AMA.**
- Al final de nuestra vida no seremos juzgados por la cantidad de títulos, carros, casas, privilegios que tengamos; seremos juzgados por el amor que hayamos dado a nuestros hermanos, el examen final, el más importante tiene sólo una pregunta y es sobre el Amor.
- **AL FINAL DE LA VIDA SEREMOS EXAMINADOS EN EL AMOR QUE HAYAMOS TENIDO A LOS DEMÁS, NADA MÁS.**
- El amor debe imitarse. **VETE Y HAZ TÚ LO MISMO**, es el mandato de Jesús; quiere decir ama: y serás feliz, **AMA Y SERÁS DIFERENTE**.
- Necesito que mi preocupación por obtener la eterna salvación sea superior y más insistente que todas mis demás preocupaciones.
- Mi pregunta diaria debe ser ¿Qué tengo que hacer para ganar la vida eterna?
- La Guerra de las Galaxias, El Señor de los Anillos, Matrix son la prueba de que deseo ir más allá en la vida, que la vida terrenal, mortal, me queda corta.
- Amor o Dios y el prójimo: Hay algunos que creen que sólo es importante a amar a las personas despreocupándose del amor a Dios, no hace falta rezar, leer la Biblia, basta sólo ayudar a los pobres. No. Nadie será mi hermano si no tenemos el mismo Padre y el Padre es Dios.
- Amarme o mí mismo es fundamental: Nadie podrá amar a Dios y al prójimo si no se ama a sí mismo, es decir, si no se reconoce como una obra maravillosa de Dios.
- Bajaba de Jerusalén o Jericó: Jerusalén está a 750 metros sobre el nivel del mar. Jericó a 400 metros bajo el nivel del mar. Así que en un camino de unos 30 kilómetros se descienden 1,200 metros. Es un camino entre desfiladeros rocosos, con curvas imprevistas que lo hacen ideal para asaltantes y bandoleros. Dice San Jerónimo que en el año 400 le decían el camino sangriento porque asaltaban mucho. Todavía hoy sigue siendo peligroso.
- **EL VIAJERO:** Imprudente, viaja sólo por caminos peligrosos.
- **EL SACERDOTE:** Si vio al herido. Quizás tuvo miedo de que aquel hombre estuviera muerto y la Ley decía que quien tocaba un muerto no podía celebrar ceremonias en el Templo en los 7 siguientes días. Prefirió sus ceremonias a la caridad. Fue insensible al dolor ajeno, y no se puede estar cerca de Dios si se está lejos del ser humano.
- **EL ESCRIBA:** El maestro de la Ley, su caridad es meramente teórica. Dió un rodeo y pasó de largo. Muy bonitas palabras pero a la hora de la práctica, nada. más egoísta no podía ser. **MUY RICO EN DECLARACIONES, MUY POBRE EN REALIZACIONES.**
- Cuántas veces he pasado de largo ante el dolor ajeno, sin conmoverme. Me quedo con el corazón duro y sigo mi camino, no me afecta, no me interesa, no me dice nada el dolor de los demás. En cambio cómo protesto cuando nadie me ayuda (maldigo si se me malogra el carro en plena carretera y maldigo más si nadie se para ayudarme).
- **NO BASTA CON DECIR POBRECITO, HAY QUE ACTUAR**
- Los que hoy sufren nos pueden decir: HOY POR MÍ, MAÑANA POR TI.

- **«EL QUE NO ATIENDE AL GEMIDO DEL NECESITADO, TAMPOCO CUANDO ÉL CLAME SERÁ ATENDIDO» (ECLESIASTICO).**
- **EL SAMARITANO:** Para un Escriba o un Sacerdote. ser comparados con un vulgar Samaritano y salir perdedores era una verdadera catástrofe en su buen nombre. (Es como compara al «Manchester United» con el «Deportivo 11 amigos de hoja redonda» y estos les ganen).
- Los Escribas y Sacerdotes despreciaban a los samaritanos y sin embargo en esta parábola ellos terminan siendo enseñados por el samaritano. Decirle "Samaritano" a alguien era decirle hereje, no creyente, extranjero. extraño, tanto que un día en que los judíos quieren insultar a Jesús le dijeron que era un samaritano (Jn 8, 48).
- Pues bien a un samaritano es a quien presenta Jesús como modelo de caridad. para enseñarnos a no despreciar jamás a nadie sea de la raza. color. condición social. cultura que sea.
- **LE DIO LÁSTIMA Y SE LE ACERCÓ Y LE VENDÓ LAS HERIDAS. SENTIR LÁSTIMA:** Es dejarse conmover por el dolor ajeno, no ser insensible. Hay que dejar que el corazón vibre ante las penas de los que sufren.
- ¿Siento lástima de los desempleados, por las mujeres abandonadas, por los niños de la calle, por los jóvenes perdidos? **ES UNA BUENA PREGUNTA.**
- Pero la lástima debe hacerse práctica. No basta con sentir lástima, hay que hacer algo. Quizás el Sacerdote y el Escriba sintieron lástima, pero, no fue suficiente, porque no hicieron nada. Fue una compasión estéril.
- Un señor que decía: ¡Pobre los pobres!, si yo tuviera dos casas le reglaría una, si yo tuviera 2 autos les regalaría uno. Un oyente le preguntó: Y si tuviera dos gallinas también le regalaría una ¿oh, no, porque las gallinas, sí las tengo? **QUEREMOS DAR A LOS POBRES AYUDAS QUE NO TENEMOS Y LO QUE TENEMOS NOS LO GUARDAMOS.** El buen samaritano le dio lo que tenía.
- Tenía aceite y vino: El aceite le suavizó los dolores.
- El vino le desinfectó las heridas y le calmó la sed producto del derramamiento de la sangre.
- Lo llevó a la posada y lo cuidó: es una caridad que cuesta, puso al herido en su caballo y caminó los 28 kilómetros de subida pendiente que le restaban, exponiéndose él a ser asaltado, empleó su tiempo y su dinero en el herido.
- **¿SI LA CARIDAD NO CUESTA, QUÉ PREMIO PUEDE TENER?** La gracia de poder ayudar es que nos cuesta algo la ayuda que ofrecemos.
- Lo cuidó: Como si fuera un amigo y no lo conocía, ni le había hecho antes ningún favor, simplemente lo cuidó porque lo amaba.
- Denarios: lo que ganaba un obrero en 2 días, era conocido del hotelero, allí se quedaba frecuentemente, por eso le dice que lo que gaste, se lo pagará a su vuelta. No sólo ayuda sino que hace que otros lo ayuden.
- **HAZ TÚ LO MISMO, ES DECIR: AMA A TU PRÓJIMO.**

2- La paràbola de l'ovella perduda (Llc 15, 1-7)

3 Jesús els va proposar aquesta paràbola:

4 --Si un home d'entre vosaltres té cent ovelles i en perd una, ¿no deixa les noranta-nou al desert i va a buscar la perduda fins que la troba? **5** I quan l'ha trobada, ¿no se la posa a les espatlles ple d'alegria **6** i, arribant a casa, convida els amics i els veïns dient-los: "Veniu a celebrar-ho amb mi: he trobat l'ovella que havia perdut"?

7 »Igualment jo us dic que en el cel hi haurà més alegria per un sol pecador que es converteix que no pas per noranta-nou justos que no necessiten convertir-se.

- Los despreciados, los considerados malos y los pecadores se acercaban a Jesús y Él los acogía.
- Jesús era criticado por aquellos que se creían buenos, que cumplían todas las leyes, pero estaban lejos de Dios y del amor al prójimo.
- Para los fariseos era algo malo que Jesús tratara bien a los pecadores, pero lo que ya era el colmo, era que comiera con ellos.
- Pero Jesús había venido a salvar a los pecadores, a recuperar lo perdido.
- Ir en busca de lo perdido: Inclusive arriesgando a perder más.
- No desanimarse en la búsqueda:
- No parar hasta encontrar lo que estaba perdido, no es fácil encontrar lo perdido, hay que ser constante en la búsqueda.
- El encontrar lo perdido produce una alegría inmensa, tan grande que no puede quedarse en nosotros sino que debe ser compartida con los demás («Alégrense conmigo»).

- El poner la oveja al hombro significa un reencuentro sin regaños, sin reprimendas, sin «ahora verás», es un reencuentro feliz. La felicidad del encuentro hace olvidar el dolor de la pérdida.
- Dios se alegra cuando un pecador vuelve a Él.
- Incluso se alegra más que de 99 justos que siempre hacen bien las cosas. Es la alegría del Padre que goza con el regreso de su hijo perdido.
- Tenemos que ir a buscar lo perdido, no contentarnos con nuestra tranquilidad (yo cumplo y soy feliz). Debemos estar dispuesto a que los «Buenos» nos critiquen porque queremos ayudar a los «malos».
- Ningún otro capítulo del Nuevo Testamento es tan querido y tan consolador para los pecadores que el capítulo 15 de San Lucas.
- Esta parábola nace de una situación especial.
- Los Escribas, los Fariseos, los cumplidores de la ley pero sin amor, le habían puesto un apodo, una «chapa» a Jesús: **«ESE QUE RECIBE A LOS PECADORES»**. Menos mal que Jesús nunca rechazó semejante apodo (si no estaríamos perdidos).
- Los Fariseos estaban escandalizados con la actitud de Jesús de no despreciar a los pobres pecadores y de hacerlos sus amigos. Los Fariseos pensaban «Hay gozo en el cielo cuando un pecador es destruido». Jesús pensaba distinto. **«HAY GRAN ALEGRÍA EN EL CIELO CUANDO UN PECADOR CAMBIA DE VIDA»**.
- **¿HAY GOZO EN EL CIELO CUANDO UN PECADOR ES DESTRUIDO? NO. ¿HAY ALEGRÍA EN EL CIELO CUANDO UN PECADOR VUELVE A DIOS? SÍ.**
- ¿Qué hacer? Él amaba a las ovejas como hijas suyas, no podía dejar que esa pobrecita se quedara abandonada en los barrancos a merced de los depredadores. Y salió a buscarla recorriendo los caminos donde había estado durante el día, sus compañeros y vecinos esperaban con ansia su retorno.
- Ser pastor en Israel era oficio duro y peligroso, los pastos eran escasos. Los terrenos eran áridos, pedregosos y llenos de barrancos. Había que llevar a las ovejas muy lejos a pastar, y de pronto alguna de ellas por buscar unas ramitas de pasto de la orilla, caía en el fondo del barranco. Al volver por la tarde al corral del pueblo, donde se encerraban todas las ovejas del vecindario, el pastor se daba cuenta que le faltaba una.
- El pastor iba por las montañas cantando y silbando en busca de su oveja. Al final ésta lo escucha al final del barranco, ya estaba asustada porque había oído el aullido de los lobos y de las hienas, y gozosa, contenta, responde a los silbidos de su pastor. Éste llega al abismo y la saca de allí, la pone en sus hombros y sin regañarla, sin golpearla, ni gritarla la lleva de regreso.
- Cuando los demás pastores y los vecinos veían llegar al pastor con la oveja sana y salva estallaron en alegría y hacían una gran fiesta.
- **DIOS NO DEJA DE TENER CONFIANZA DE QUE UN DÍA EL PECADOR EXTRAVIADO PUEDA VOLVER AL CAMINO DE LA SALVACIÓN. POR ESO SALE A BUSCARLO.**
- Cada vez que dejamos nuestra vida de pecado le proporcionamos a Dios más alegría que la que le están proporcionando 99 santos, la cual de por sí es sumamente grande.
- Dios va en busca de su hijo perdido, el que le da mayores problemas y preocupaciones. ¿Seré yo?

3- La paràbola del fill pròdig (Llc 15,11-32)

1 I digué encara:

--Un home tenia dos fills. 12 Un dia, el més jove digué al pare:

»--Pare, dóna'm la part de l'herència que em toca.

»Ell els va repartir els béns. 13 Al cap d'uns quants dies, el més jove va vendre's tot el que tenia i se'n va anar amb els diners en un país llunyà.

»Un cop allí, dilapidà la seva fortuna portant una vida dissoluta. 14 Quan s'ho hagué malgastat tot, vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. 15 Llavors es va llogar a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. 16 Tenia ganes d'atipar-se de les garrofes que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava. 17 Llavors reflexionà i es digué: "Quants jornalers del meu pare tenen pa de sobres i jo aquí m'estic morint de fam! 18 Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu. 19 Ja no mereixo que em diguin fill teu; tracta'm com un dels teus jornalers." 20 I se'n anà a trobar el seu pare.

»Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà. 21 El fill li digué:

»--Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu.

22 »Però el pare digué als seus criats:

»--De pressa, porteu el vestit millor i poseu-l'hi, poseu-li també l'anell i les sandàlies, ²³ porteu el vedell gras i mateu-lo, mengem i celebrem-ho, ²⁴ perquè aquest fill meu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat.

»I es posaren a celebrar-ho.

²⁵ »Mentrestant, el fill gran era al camp. Quan, de tornada, s'acostava a la casa, va sentir músiques i balls ²⁶ i cridà un dels criats per preguntar-li què era allò. ²⁷ Ell li digué:

»--El teu germà ha tornat. El teu pare l'ha trobat en bona salut i ha fet matar el vedell gras.

²⁸ »El germà gran s'indignà i no volia entrar. Llavors el seu pare va sortir i el pregava. ²⁹ Però ell li respongué:

»--Fa molts anys que et serveixo sense desobeir mai ni un de sol dels teus manaments, i tu encara no m'has donat un cabrit per a fer festa amb els meus amics. ³⁰ En canvi, quan ha tornat aquest fill teu després de consumir els teus béns amb prostitutes, has fet matar el vedell gras.

³¹ »El pare li contestà:

»--Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que és meu és teu. ³² Però calia celebrar-ho i alegrar-se, perquè aquest germà teu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat.

- Podemos llamarla también la parábola de Dios Padre misericordioso.
- Dios ofrece su perdón a todos, no sólo a un grupito de escogidos o privilegiados que se cree bueno.
- Los Fariseos estaban furiosos porque los Publicanos y los pecadores eran tratados bien por Jesús.
- Para Jesús no hay personas de primera o segunda clase, todos son hijos de Dios, necesitados de su perdón.
- Jesús comía con los pecadores y aprovechaba esta situación para darles siempre una nueva oportunidad.
- El lema de los Fariseos: **HAY VICTORIA EN EL CIELO CUANDO DIOS DESTRUYE AL PECADOR.**
- El lema de Jesús: **HAY FIESTA EN EL CIELO POR UN SOLO PECADOR QUE SE CONVIERTE.**
- Probablemente, en la parábola la mamá había muerto, la ley de Moisés mandaba que al hijo mayor le correspondía dos terceras partes de la herencia, y al menor una tercera parte (Da 21, 17).
- El Padre respetó la libertad del hijo, le avisó de los peligros pero al final dejó que el hijo optara.
- Si nos salvamos es porque nosotros nos hemos dejado salvar, Dios no lleva a nadie obligado a su Reino Eterno. El que no quiere vivir en la paz y en la amistad con Dios escogerá cuidar cerdos con Satanás. Tú eliges.
- En el fondo el hijo menor no es libre porque la verdadera libertad no lleva a la destrucción; confunde libertad con libertinaje, quiere hacer lo que le da la gana y así cree que será feliz.
- Se marchó lejos a hacer lo que quiso, a vivir desordenadamente, a vivir en pecado, lejos del Padre.
- El papá le había repetido: "No se te olvide que los falsos amigos lo que aman es tu billetera y no a ti. Pero él no hizo caso. Pagó el baile, el trago, las prostitutas, hasta que no tuvo con qué. Entonces, lo abandonaron sus amigos y se fueron a buscar a otro tonto.
- A un país extraño, lejano, como desterrados, llegamos cuando nos alejamos de Dios.
- Nos alejamos del hogar del Padre donde somos amados y estimados y nos vamos al Reino de Satanás que no nos quiere y donde sólo podemos esperar desprecio, humillación y olvido.
- Y el pecado no viene solo, atrae muchos males: hambre, humillación, cuidar cerdos, lástima. El hijo tiene que rogarle a un extranjero para que le permita hacer el oficio más vil que había para un israelita: Cuidar cerdos.
- Pero entre toda esta desgracia e inmundicia, Dios nos da siempre una nueva oportunidad, **ES POSIBLE LO NUEVO. LEVÁNTATE, DIOS TE ESTÁ ESPERANDO.**
- **CONCÉDEME SEÑOR EL VALOR DE PONERME DE PIE Y CAMINAR DE REGRESO HACIA TI.**
- Una idea ha salvado a este muchacho: Sabe que su Padre es bueno y que lo ama y por eso se puso en camino.
- Al alejarse del hogar cayó en los brazos de la miseria, el pecado, la degradación material y espiritual, al volver al hogar cae en brazos del ser que más lo ama en el mundo: **SU PADRE DIOS.**
- El Padre Dios sale a su encuentro, corre hacia él, no espera que él llegue. Lo recibe sin preguntarle nada, sin reprocharle nada, sin echarle en cara su mala conducta, simplemente lo abraza y le dice:
- **EMPECEMOS DE NUEVO:** A Dios le basta nuestra buena voluntad y nuestro deseo de conversión.

4- La paràbola dels talents (Mt 25, 14-30)

14 »De manera semblant, un home que havia de fer un llarg viatge va cridar els seus servents i els va confiar els seus béns. 15 A un li donà cinc talents; a l'altre, dos, i a l'altre, un —a cada un segons la seva capacitat—, i després se'n va anar.

»Immediatament, 16 el qui havia rebut cinc talents els va fer treballar i va guanyar-ne cinc més. 17 Igualment, el qui n'havia rebut dos en va guanyar dos més. 18 Però el qui n'havia rebut un se'n va anar a fer un clot a terra i va amagar-hi els diners del seu amo.

19 »Al cap de molt de temps arriba l'amo d'aquells servents i es posa a passar comptes amb ells. 20 Es presentà el qui havia rebut cinc talents i en dugué cinc més, tot dient:

«--Senyor, em vas confiar cinc talents; mira: n'he guanyat cinc més.

21 »L'amo li va dir:

«--Molt bé, servent bo i fidel! Has estat fidel en poca cosa; jo t'encomanaré molt més. Entra al goig del teu Senyor.

22 »Es presentà també el qui havia rebut dos talents i digué:

«--Senyor, em vas confiar dos talents; mira: n'he guanyat dos més.

23 »L'amo li va dir:

«--Molt bé, servent bo i fidel! Has estat fidel en poca cosa; jo t'encomanaré molt més. Entra al goig del teu Senyor.

24 »Es presentà encara el qui havia rebut un talent i digué:

«--Senyor, sabia que ets un home dur, que segues on no has sembrat i reculls on no has escampat. 25 Vaig tenir por i vaig amagar a terra el teu talent. Aquí tens el que és teu.

26 »Però l'amo li va respondre:

«--Servent dolent i gandul! Sabies que sego on no he sembrat i recullo on no he escampat. 27 Per això calia que posessis els meus diners al banc, i ara que he tornat hauria recobrat el que és meu amb els interessos. 28 Preneu-li el talent i doneu-lo al qui en té deu. 29 Perquè a tot aquell qui té, li donaran encara més, i en tindrà a vessar; però al qui no té, li prendran fins allò que li queda. 30 I a aquest servent inútil llanceu-lo fora, a la tenebra; allà hi haurà els plors i el cruixit de dents.

- El Señor a cada uno de nosotros nos ha dado talentos para que lo pongamos al servicio.

Talentos = riquezas para los demás.

- El talento que Dios me ha dado debo hacerlo crecer.

- No debo esconder mis talentos.

- Los talentos recibidos no son para creernos mejores que nadie, son para ponerlos al servicio de la gente.

- **SI NO VIVO PARA SERVIR NO SIRVO PARA VIVIR.**

- Al final de nuestra vida el Señor nos pedirá cuenta de los talentos que nos entregó.

- Los talentos son de Dios por eso Él reclama lo que es suyo.

- Los talentos no son iguales para todos, algunos tienen más, otros menos, los tienen diferentes, pero todos tienen talentos. Nadie ha sido enviado al mundo sin ellos. Es tarea nuestra descubrir los talentos que hemos recibido y ponerlos al servicio de los demás.

- A lo largo de mi vida, con los talentos recibidos, yo puedo lograr adquirir, aprender, otros talentos y ponerlos al servicio.

- Es pecado guardarse para sí lo que uno ha recibido para los demás.

- **EL SIERVO BUENO Y FIEL:** Contigo se puede contar.

- **ESCONDER EL TALENTO:** Tener miedo a servir, tener miedo a dar.

- **DESPUÉS DE MUCHO TIEMPO:** No sabemos cuando.

- **AL QUE ES FIEL EN LO POCO, SE LE CONFiará MÁS.**

- Hay alegría en el servicio, el corazón se llena de júbilo cuando puedo compartir mis cualidades con los demás.

- Sabemos que Dios es un Dios exigente.

- Al que ha hecho bien las cosas se le dará más. Y al que hizo el mal se le quitará hasta lo poco que hizo.

- Al servidor inútil le queda el llanto y el rechinar de dientes, la tristeza y la desesperación por no hacer lo que Dios quiso.
- Es una ofensa a Dios decir que uno no vale para nada.
- Nuestros talentos: La salud, las cualidades físicas, intelectuales, nuestros cinco sentidos ...
- Cada uno según su capacidad: Hay buenos para la teoría otros para la práctica, para enseñar, para negociar, para crear ...
- Lo que hemos recibido de Dios es un punto de partida para ir adquiriendo más y más.
- **EL MEJOR TALENTO: LA CAPACIDAD DE AMAR A DIOS Y AL PRÓJIMO.**
- Dios jamás exige habilidades que no haya concedido o que no poseemos, pero si exige que empleemos lo mejor posible las cualidades que nos concedió.
- Los seres humanos no somos iguales en cuanto a las habilidades o cualidades, pero podemos ser iguales en cuanto al esfuerzo para sacar provecho de lo que hemos recibido.
- **LA VIDA ES PARA HACERLA ÚTIL.**
- Los dos primeros utilizaron sus talentos y los hicieron fructificar, por eso pasan de ser dependientes a ser mandatarios.
- El tercero es el tipo opacado, inútil, que se imagina que toda le va a salir mal y además no quiere complicarse la vida y se queda siempre en la sombra y en la inutilidad.
- Cada uno recibirá según sus esfuerzos.
- La recompensa a la responsabilidad es que se le encarga responsabilidades más serias (el que es fiel en lo poco se le confiará mas).
- El empleado inútil representa a aquel que no se quiere comprometer
- **A DIOS ROGANDO Y CON EL MAZO DANDO.**
- Jesús nos quiere recordar que no se conseguirán premios del cielo si primero no se han hechos los esfuerzos necesarios, ni se han corrido riesgos.
- **EL QUE NO SE ATREVE EN LA VIDA, PIERDE NO PROGRESAR ES RETROCEDER.**
- **AL QUE TIENE SE LE DARÁ:** Quien posee una cualidad y la emplea para el bien de los demás, cada vez irá siendo capaz de hacer más cosas en beneficio del bien común.
- **CUANTO MÁS ME PONGO AL SERVICIO DE LA GENTE, MÁS APRENDO.**
- Pero al que no tiene se le quitará (Dios le da cada uno según sus obras).
- Cualidad que no se ejercita disminuye y hasta puede llegar a perderse.
- Don que no se emplea en el servicio de la gente se pierde y Dios lo pasará a otras personas.
- No creas jamás que los éxitos van a venir por arte de magia. Ellos vendrán por el esfuerzo personal y la bendición de Dios.
- En el único sitio en que el éxito se encuentra antes del trabajo es en el ... diccionario .
- **ANIMO.**

5- La paràbola del fariseu i publicà (Llc 18, 9-14)

9 A uns que es refiaven de ser justos i menyspreaven els altres, Jesús els proposà aquesta paràbola:

10 --Dos homes van pujar al temple a pregar: l'un era fariseu i l'altre publicà.

11 »El fariseu, dret, pregava així en el seu interior: "Déu meu, et dono gràcies perquè no sóc com els altres homes, lladres, injustos, adúlter, ni sóc tampoc com aquest publicà. **12** Dejuno dos dies cada setmana i dono la desena part de tots els béns que adquireixo."

13 »Però el publicà, de lluny estant, no gosava ni aixecar els ulls al cel, sinó que es donava cops al pit, tot dient: "Déu meu, sigues-me propici, que sóc un pecador."

14 »Jo us dic que aquest va baixar perdonat a casa seva, i no l'altre; perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.

- Si realmente eres bueno, nunca desprecies a los demás.
- Sólo Dios sabe lo que hay dentro de nuestro corazón, a Él no lo podemos engañar. Podemos pasarnos la mitad de nuestra vida tratando de aparentar lo que no somos, pero el Señor nos conoce.
- Yo no soy más ni menos que ninguna persona, simplemente soy diferente, por eso no debo compararme con nadie, si me creo mejor o peor que alguien estoy equivocado y soy un acolegado.
- Cuando dé gracias a Dios debo hacerlo por todos los regalos que Él me da a lo largo del día, no debo dar gracias nunca porque los demás son más malos que yo.
- Si siempre le saco en cara a Dios lo bueno que hago por Él, ya he recibido mi recompensa.
- Reconocerse pecador es el primer paso para el encuentro con Dios, es el primer paso para la felicidad.
- El mundo sería más feliz si todos los días hubiera personas que se golpearan el pecho de verdad, que se arrepintieran sinceramente de las cosas malas que han hecho. Tendríamos un mundo más humano si

cada vez los hombres reconociéramos que somos débiles y que necesitamos de la ayuda y el perdón de Dios.

- Recuerda que cuando más arriba estamos, más ruido hacemos cuando caemos, si me siento lo máximo, la vida se encargará de demostrarme lo contrario.

- En esta parábola se nos muestra la actitud del verdadero Dios: Padre, amigo, comprensivo, que tiene compasión del pequeño y del humilde, que da siempre una nueva oportunidad.

- Creo que ya te diste cuenta que el mundo es diferente a lo que Dios nos dice, el mundo dice: Sé el primero, gana, no pierdas nunca, créete mejor que otros, haz lo que sea para triunfar, el otro es tu rival. Dios nos dice: **¿QUIERES SER GRANDE?, RECONOCE TU PEQUEÑEZ Y PONTE A CAMINAR.**

- **FARISEO:** Se cree puro, limpio, sin pecado, cree que se va a salvar sólo por cumplir la Ley. Cumple bien pero no es bueno, tiene excusa para todo, eche la culpa a otros, no acepta su responsabilidad, se cree mejor. Para él, la virtud está en la observancia de la Ley, no importa si no se cree lo que se hace o no se hace lo que se dice.

- **PUBLICANO:** Era un judío que cobraba impuestos para Roma, era considerado un pecador público, un ladrón, un traidor. Era insulto decirle a alguien así.

- La frase "Los últimos serán los primeros", no se refiere a llegar tarde a misa y quedarse atrás haciéndose el humilde, sin escuchar nada de lo que se dice; es reconocerse pecador para empezar a ser grande.

- El Señor no se fija en las apariencias, Él mira el fondo de nuestro corazón.

- **«SEÑOR, TÚ ME SONDEAS Y ME CONOCES, ME CONOCES CUANDO ME ACUESTO Y LEVANTO, DE NOCHE PENETRAS MIS PENSAMIENTOS, TODAS MIS SENDAS TE SON FAMILIARES. NO HA LLEGADO LA PALABRA A MI BOCA Y TÚ, SEÑOR, TE LA SABES TODA» (SALMO 138).**

- «Señor, Yo reconozco mi culpa, tengo siempre en frente a mi pecado» (Salmo 50).

- No te sientas tan seguro, no vaya a ser que caigas. Recuerda que se han caído aviones y transbordadores espaciales, se hundió el Titanic, ¿Recuerdas?

- El fariseo realmente no fue a orar, fue a decirle a Dios lo bueno que era: "Ayuno los lunes y jueves, observo la ley, pago el diezmo y no soy un vulgar pecador como ese publicano".

- El publicano recuerda su mala vida, se avergüenza, se siente el "pecador mayor" y pide perdón a Dios.

- Al cielo no pueden entrar los que se sienten demasiado grandes y superiores, a la presencia de Dios hay que entrar arrodillados.

- A Dios no le agrada que vivamos despreciando a los otros y creyéndonos mejores que los demás.

- Todo depende con quién nos comparemos. Si la comparación la hacemos con el prójimo del cual si conocemos sus faltas externas pero no sus virtudes internas, puede ser que nos creamos algo. Pero si nos comparamos con Jesucristo, ¿Quién soy Yo comparado con Él?. Sólo me queda decir: **MISERICORDIA SEÑOR QUE SOY UN PECADOR.**

- Los dos errores del Fariseo:

- 1) Creerse bueno.

- 2) Despreciar a los demás.

- Los dos aciertos del publicano:

- 1) Reconocerse pecador

- 2) Confiar en la misericordia de Dios.

6- La paràbola dels dos fills (Mt 21,28-32)

28 »Què us en sembla? Un home tenia dos fills. Va anar a trobar el primer i li va dir:

»--Fill, vés avui a treballar a la vinya.

29 »Ell li va respondre:

»--No hi vull anar.

»Però després se'n penedí i va anar-hi. 30 Aquell home anà a trobar el segon i li digué el mateix. Ell va respondre:

»--De seguida, senyor.

»Però no hi va anar.

31 Quin d'aquests dos va fer la voluntat del pare?

Li responen:

--El primer.

Jesús els diu:

--Us asseguro que els publicans i les prostitutes us passen al davant en el camí cap al Regne de Déu. 32 Perquè vingué Joan per encaminar-vos a fer el que Déu vol, però no el vau

creure. Els publicans i les prostitutes sí que el van creure; en canvi, vosaltres, ni després de veure això, no us heu penedit ni l'heu cregut.

- La paràbola nos muestra a alguien que empieza aceptando lo que Dios manda y después se dedica a desobedecerlo. Y a otro que empieza desobedeciendo, pero luego se arrepiente y hace lo que Dios quiere.
- Los líderes judíos habían dicho que si obedecerían a Dios, pero cuando vino Jesús, el Hijo de Dios, no quisieron obedecerle. En cambio los Publicanos, los pecadores, las prostitutas empezaron su vida desobedeciendo gravemente a Dios, pero luego, movidos por la predicación de Jesús, se arrepintieron de sus maldades y empezaron a obedecer a Nuestro Señor.
- Ambos grupos son imperfectos. El primero empieza muy bien y termina muy mal. El segundo empieza sumamente mal y termina muy bien. Lo ideal sería: **EMPEZAR BIEN Y ACABAR MEJOR.**
- Debemos empezar obedeciendo a Dios y terminar obedeciéndolo.
- En esta paràbola Jesús nos presenta 2 tipos de Personas:
- El primer grupo es de las personas donde las palabras son unas y las acciones son otras. ¡Ojalá que tus palabras buenas estén de acuerdo con tus acciones!, ojalá que no tengamos que decir: **NO PUEDO ESCUCHAR LO BUENO QUE DICES PORQUE ME LO IMPIDE EL RUIDO DE LO MALO QUE HACES.**
- El segundo grupo es el de aquellos que ciertamente han hecho cosas malas pero tienen capacidad de arrepentimiento, de conversión, humildad para reconocer los propios errores y valentía para corregirlos y empezar de nuevo. El Señor te dice: **NO IMPORTA LO QUE HAYA PASADO, LEVÁNTATE Y PONTE A CAMINAR.**
- María Magdalena, el Rey David, Pablo, Agustín, empezaron sumamente mal y terminaron extraordinariamente bien, porque hicieron caso a las llamadas que Dios les hacía a través de sus predicadores. Cada uno de nosotros ha tenido, tiene y tendrá un Juan Bautista que le llame a convertirse. ¿Le hacemos caso como los publicanos y pecadores o lo despreciamos como los fariseos?
- **¿QUÉ SIGNIFICA DECIRLE NO A DIOS?:** Escoger la tristeza. No hay una sola persona que haya decidido rechazar a Dios que sea feliz. **NINGUNA.**
- **¿QUÉ SIGNIFICA DECIRLE SÍ A DIOS?:** Aceptar la felicidad, porque Dios nunca querrá ni hará nada para dañarnos, al contrario, todo lo hace para que **TENGAMOS VIDA Y LA TENGAMOS EN ABUNDANCIA.**
- Judas empezó diciendo SÍ con sus palabras y terminó diciendo NO con sus obras (por eso fue infeliz).
- Zaqueo, María Magdalena, Dimas empezaron mal y terminaron muy bien y felices.
- **NADIE DEBE CONSIDERARSE. Y A SIN REMEDIO Y A NINGUNO LE CONVIENE CREERSE MUY SEGURO.**
- **TODOS TENEMOS ESPERANZA DE CONVERSIÓN, PERO TAMBIÉN TENEMOS PELIGRO DE TERMINAR MAL.**
- Algunos que se imaginaban unos santazos terminaron pecando y otros que parecían Satanás terminaron convirtiéndose.
- **NADIE ES TAN DÉBIL COMO EL QUE SE CREE MUY FUERTE Y NADIE ES TAN FUERTE COMO EL QUE DESCONFÍA DE SÍ MISMO Y PONE SU CONFIANZA EN DIOS.**
- Unos son buenos en las palabras pero no en los hechos, no basta con decir, hay que hacer. Algunos tienen vida exterior cristiana y vida interior atea. Tres pasos para adelante y cinco para atrás. En cambio, algunos pecadores han dado 2 pasos atrás y luego dan 3 pasos adelante y se convierten.
- ¿Seremos como el primer hijo, religioso y piadoso en teoría pero ateo en la práctica, como el segundo hijo que descubre la felicidad en decirle sí a Dios?
- **SEÑOR QUE ME CONVENZA QUE TODAVÍA ES POSIBLE LA CONVERSIÓN, MI CONVERSIÓN.**
- Una frase que nunca debemos decir: ya no hay nada que hacer. Recuerda: **PARA DIOS NADA ES IMPOSIBLE.**

7- La Paràbola del sembrador (Llc 8,4-8)

⁴ Es reunia molta gent entorn de Jesús i hi acudien de totes les poblacions. Ell els digué, valent-se d'una paràbola:

⁵ --Un sembrador va sortir a sembrar la seva llavor. Tot sembrant, una part de les llavors va caure arran del camí i fou trepitjada, o bé els ocells se la van menjar. ⁶ Una altra part va caure a la roca; però, quan la planta començava a créixer, es va assecar, perquè no tenia saó. ⁷ Una altra part va caure entre els cards; els cards van créixer al mateix temps i l'ofegaren. ⁸ Una altra part de les llavors va caure en terra bona, va créixer i va donar fruit fins al cent per u. I, acabat de dir això, exclamà: --Qui tingui orelles per a escoltar, que escolti.

- Es de los ejemplos más sencillo es de entender.
- **El sembrador:** Dios.
- **Lo que el sembrador siembra:** La Palabra de Dios.
- **Lo sembrado a lo largo del camino:** No fructifica, apenas escuchan la palabra de Dios viene Satanás y se la lleva.
- **Lo sembrado entre piedras:** Reciben la Palabra, la aceptan con alegría, pero falta raíces, a la primera prueba o persecución caen.
- **Lo sembrado entre espinas:** Reciben la Palabra, pero las preocupaciones de la vida, las riquezas, las pasiones ahogan la Palabra.
- **Lo sembrado en tierra buena:** Escuchan la Palabra, la acogen y dan frutos según su capacidad.
- Se pierde el tiempo y la salvación si no hacemos que lo que escuchamos produzca frutos.
- **A lo largo del camino (Distraídos):** No nos esforzamos por entender la doctrina y nos dejamos entusiasmar por temas inútiles y dejamos que los "pájaros" de la imaginación como avejillas ladronas se roben la Palabra de Dios.
- **Entre piedras (inconstantes):** Empezamos bien, aceptando la Palabra pero no somos constantes, empezamos muchas cosas y no acabamos ninguna, empezamos bien algo y lo acabamos mal. Hay que perseverar aunque se presenten dificultades, el que persevera triunfa. Una piedra que mata nuestra constancia es la tentación. A veces tenemos tan buenas intenciones, pero una tentación nos arruina totalmente. Los que intentan ser más Buenos y escuchan la Palabra de Dios son más tentados. El demonio siempre estará contento si te arruina la vida y molesta más a los que intentan ser mejores. No tengas miedo, la tentación no te va a vencer si eres prudente. No olvides que la tentación es como un perro amarrado, no te muerde si no te acercas imprudentemente, pero si con imprudencia te dejas atraer, te morderá (San Agustín).
- **Entre espinas (preocupados por cosas no importantes):** Son espinas en nuestra vida: La soberbia de creernos mejores, nuestras malas inclinaciones que nos vencen, nuestros malos pensamientos, nuestras preocupaciones que nos ahogan y agobian, nuestro afán por conseguir a toda costa las cosas materiales sin importarnos lo espiritual. Nos preocupamos por tantas cosas y nos olvidamos de la más necesaria: La Palabra de Dios.
- **En tierra buena (da fruto):** La Palabra de Dios debe dar frutos de buenas obras, nadie que escuche y practique la Palabra de Dios es malo. Nadie que escuche y practique la Palabra hace sufrir a los demás. El que escucha y practica la Palabra es feliz y hace feliz a los demás.
- No todos los frutos de la Palabra son iguales, son de acuerdo a las capacidades y los esfuerzos de cada uno. Lo importante es producir frutos buenos.
- Al final de la vida, el Señor mirará nuestras manos llenas de buenas o malas obras y nos juzgará.
- Ojalá que todos los que me conocieron puedan decir: **ESCUCHÓ LA PALABRA DE DIOS Y LA HIZO REALIDAD EN SU VIDA POR ESO ES FELIZ PARA SIEMPRE.**

DINÀMICA 6 – ELS TESTIMONIS DE JC

OBJECTIU

- Descobrir a qui va ajudar JC

Si només analitzam els amics de JC la investigació no seria completa. Per això en aquesta diligència declararan aquelles persones que no eren seguidors de JC, però que tenien el seu afecte preferent. La diligència es diu: «malalts» i «pecadors» i en ella volem mostrar les accions que va fer JC per poder valorar després si van merèixer càstig o no.

GRUP 1- El jove ric (Mc 10,17-27)

GRUP 2- La dona adúltera (Jn 8,3-11)

GRUP 3- El grup dels 10 leprosos (Llc 17,11-19)

GRUP 4- Zaqueu (Llc 19,1-10)

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ

1.- Treball en grups petits

En aquesta diligència aprofitarem per introduir els joves en el llenguatge de les persones que se varen topar amb Jesús. Cada grup se reparteix un personatge. El treball és el següent:

- a.- Llegir el text**
- b.- Projectar el vídeo (www.lds.com)**
- c.- Experiència humana**
- d.- Comentar l'escriptura i aplicar-la a la seva pròpia vida**
- e.- Fer una representació per interpretar a tot el grup**

Per obtenir les dades necessàries d'aquests personatges, disposes d'uns texts evangèlics. Als joves els costarà traduir les «malalties» a situacions actuals, per això et suggerim que preparis per endavant aquesta sessió per orientar-los millor.

1- El jove ric (Mc 10,17-27)

1.- Experiència.

Algú comença amb la següent història. El catequista fa personalment la demostració.

«Un vell professor impartia l'assignatura de planificació. A baix de la seva taula, va treure un gerro de vidre de 4 litres, després una dotzena de grans pedres que va anar posant una per una al gerro fins a dalt. Fet això, va preguntar als alumnes: «¿està ple?» Els alumnes van contestar: «sí». Dit això, va treure un altre recipient ple de graveta i el va tirar dins el gerro que contenia les pedres. Sacsejant el gerro, les gravetes es van obrir camí entre les pedres. Després, va tornar a fer la pregunta. Alguns ja estaven descobrint l'astúcia que presentava l'experiment ... El professor, seguint amb la seva presentació, va tirar per sobre la sorra que es va anar infiltrant també en tots els buits que quedaven. I va dir: «¿està ple el gerro?» Tots van contestar: «No!» El professor va tirar aigua en el gerro fins al punt de desbordar-se i llavors va preguntar: «¿què ens ensenya aquest experiment?»

Algú va contestar: «Quan la nostra agenda sembla plena, sempre podem afegir un quefer més»

Pausa: Es deixa un temps per reaccionar, abans de continuar.

«No, va contestar el professor. És una altra cosa: si no es col·loquen les pedres més grans abans, mai es podrà ficar tot després». Profund silenci. El professor va prosseguir:

«Quines són les pedres més grans de la vostra vida? La vostra salut?, La vostra família?, Els vostres amics?, Realitzar els vostres somnis?, Aprendre?, Defensar una causa?, Anar a poc a poc, donar-se temps, Quines altres coses?»

«L'important, consisteix en posar primer les pedres més grans en la seva vida; en cas contrari, correm el risc de no aconseguir res... Si donem prioritat a la graveta, a la sorra, la vida s'omple de «petites coses» i no hi haurà temps per al que val de veritat».

2.- Preguntar-se per les seves opcions de vida:

Quines són les meves majors pedres, els meus majors béns?

Per a cada un, és una mica diferent: la riquesa, la intel·ligència, la formació, l'èxit, els bons fills ... Fins i tot:

Tinc jo, per ventura, un ordinador o és l'ordinador el que em té a mi? I el mòbil? Podríem dir el mateix de la meva feina, d'aquesta o aquella altra passió, o de la meva agenda?

«On hi ha el teu tresor, hi està el teu cor»

**On tenc jo el tresor?
De quina cosa no ens desprendríem mai?
Què és el que no volem tocar mai?**

«Rellegim» la història de la nostra vida, per prendre consciència del que ens fa feliços, preguntant-nos: **¿la meva felicitat fa feliç als que m'envolten?**

3.- Escolta del text de Mc 10, 17-22

«Quan es posava en camí, un home s'acostà corrent, s'agenollà davant de Jesús i li preguntà:

—Mestre bo, què haig de fer per a posseir la vida eterna?

Jesús li digué:

—Per què em dius bo? De bo, només n'hi ha un, que és Déu. Ja saps els manaments: *No matis, no cometis adulteri, no robis, no acuis ningú falsament, no facis cap frau, honra el pare i la mare.*

Ell li va dir:

—Mestre, tot això ho he complert des de jove.

Jesús se'l mirà i el va estimar. Li digué:

—Només et falta una cosa: vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me.

En sentir aquestes paraules, aquell home va quedar abatut i se n'anà tot trist, perquè tenia molts béns»

4.- Visionat del vídeo: [El jove ric \(www.lds.com\)](http://www.lds.com)

5.- Respondre a les preguntes:

- Com és l'actitud del «jove ric» a la seva arribada i a la seva sortida?
- Com és la mirada de Jesús?
- Què signifiquen les expressions de «vida eterna» pel «jove ric» i per a Jesús?

6.- Cerca els testimonis d'avui, que hagin fet una conversió real en la seva vida o que hagi hagut de prendre decisions per seguir Crist: renunciar a una família, a un ascens laboral, a una promoció social, ... Per exemple: el testimoni de l'artista Eduardo Verastegui a YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=O-selp2hHzE>

Respondre a la crida de Jesucrist, acollir-lo, du a plantejar-nos unes opcions radicals de la nostra manera de viure...

- Quina opció te plantes per seguir a Jesucrist?

7.- Resum de la sessió

L'evangelí del «jove ric» no fa apologia de la pobresa, sinó que convida a situar bé les prioritats. El just és el que ha entès la jerarquia dels valors i les decisions que cal prendre per viure segons la voluntat de Déu.

OBJECTIU: Entendre la simple i radical petició que Jesús fa al que el vol seguir: no es tracta de renunciar a viure, sinó d'acollir una plenitud i novetat de vida que només ell li

pot donar.

Jesús li respon proposant un compromís: **«Vés, ven, dóna, vine i segueix-me»**

Jesús no ens diu aquí que l'abandonament de les riqueses sigui necessari per obtenir la vida eterna (cf. I Cor 13, 3): assenyala el mal que impedeix i dificulta el seguiment total.

Jesús crida, però no obliga. Cadascú és lliure per donar la seva resposta. Jesús no ha rebutjat al jove ric jove per incapaç. Només ha aclarit el seu punt feble per encaminar a la seva curació.

La vida eterna no és una recompensa. És viure amb Crist des d'ara mateix, demanant-li la gràcia de imitar-lo. La vida en Crist ens la dóna l'Esperit Sant (Jn 6, 63). El que és dòcil a l'Esperit podrà dir com Pau: «Per a mi, viure és Crist, i la mort, un guany» (Fl I, 21).

8.- Preparar una representació original: de lo parlat, discutit i après. Després se representarà davant els altres companys.

2- La dona adúltera (Jn 8,3-11)

1.- Experiència.

A partir d'una seqüència de la pel·lícula La Missió de Robert de Niro: <https://www.youtube.com/watch?v=tYaqHcp6RAw>.

Entaular a continuació un diàleg sobre les preguntes que sorgeixen entre els joves i lo que significa això per a la fe (creure) en Déu.

Un temps d'intercanvi ajudarà a acollir aquesta seqüència. Cadascú ha de sentir-se lliure per expressar (de manera personal, segons el descobriment que fa de Déu en aquesta escena), com també pot no dir res.

Què evoca tot això en cada un de nosaltres?

Déu no és l'autor del mal. Però el cor de l'home, ferit pel pecat, està temptat sovint de retreure. No obstant això, en els drames de les nostres existències, Déu sempre és mesura dels petits i dels febles. Lluita contra les forces de la divisió que apareixen entre nosaltres.

2.- Realitzar una primera lectura de (Jn 8, 1-11)

«Jesús se n'anà a la muntanya de les Oliveres. Però de bon matí es va presentar de nou al temple. Tot el poble acudia cap a ell. S'assegué i començà a instruir-los. Llavors els mestres de la Llei i els fariseus li van portar una dona que havia estat sorpresa en el moment de cometre adulteri. La posaren allà al mig, i li digueren:

— Mestre, aquesta dona ha estat sorpresa en el moment de cometre adulteri. Moisès en la Llei ens ordenà d'apedregar aquestes dones. I tu, què hi dius? Li feien aquesta pregunta amb malícia per tenir de què acusar-lo. Però Jesús es va acotar i començà a escriure a terra amb el dit. Ells continuaven insistint en la pregunta. Llavors Jesús es va posar dret i els digué:

—Aquell de vosaltres que no tingui pecat, que tiri la primera pedra.

Després es tornà a acotar i continuà escrivint a terra. Ells, en sentir això, s'anaren retirant l'un darrere l'altre, començant pels més vells. Jesús es va quedar sol, i la dona encara era allà al mig. Jesús es posà dret i li digué:

— Dona, on són? ¿Ningú no t'ha condemnat?

Ella va respondre:

— Ningú, Senyor.

Jesús digué:

— Jo tampoc no et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més»

3.- Visionat del vídeo: [La dona adúltera \(www.lds.com\)](http://www.lds.com)

4.- Respondre a les preguntes:

Cada un podrà compartir el que percep en aquesta escena, el que li sembla important. La lectura del mateix text ajudarà a cada jove a posar-se successivament en el lloc dels «escribes i fariseus» i després de la «dona adúltera».

Un temps de silenci permetrà a cadascun adonar-se dels seus descobriments sobre Déu. Pot prendre nota (en el seu quadern) del ressò que té aquest moment per a ell.

- **Creus que va ser just que Jesús perdonàs a la dona adúltera? Quin va ser el cost que va tenir per a ell?**
- **Què fas tu quan t'enfrontes en una situació similar? T'apures a donar un veredicta i a jutjar?**
- **Quan el teu missatge és acusació què penses?**
- **Necessites ser mirat amb misericòrdia, necessites de Jesús que et faci conscient del teu pecat, que apel·la a l'amor i a la consciència?**
- **Hi ha algú a qui has de mirar amb aquest mateix amor, misericòrdia i gràcia amb la qual Déu t'ha mirat a tu?**
- **Analitza el què pots aprendre en aquest passatge sobre el judici de Jesús.**

Pot donar-se un temps de comunicació (sense debat) sobre aquestes qüestions.

5.- Resum de la sessió

El perdó de Déu, «manifestat en Jesucrist», origen del perdó entre els germans, és un do que reconstrueix tota relació humana. És alliberador.

Ajudar als joves a prendre consciència sobre el perdó dels pecats rebut «per l'aigua i l'Esperit» en el Baptisme, i després en el sagrament de la penitència, com a ajuda per a reconstruir la seva vida quotidiana: treball, matrimoni ...

L'animador explica les connexions entre l'acollida que Jesús ens reserva, el seu testimoni de perdó, la seva paraula de perdó («No et condemno ...», «Els teus pecats et són perdonats ...», etc.) i el nostre desig de créixer espiritualment en l'amor, per al qual vam ser creats.

Dialogar sobre el que renova la mirada a la nostra pròpia vida, sobre la confiança que Déu ens concedeix en tot moment, sobre la coherència de les nostres vides amb els sagraments que rebrem.

6.- Preparar una representació original: de lo parlat, discutit i après. Després se representarà davant els altres companys.

3- El grup dels 10 leprosos (Lc 17,11-19)

1.- Experiència.

A partir del vídeo a YouTube Gràcies, comunitat d'Emaús (o un altre similar de Càritas ...) <https://www.youtube.com/watch?v=n1pEWsFkyFE>, identificar de quina manera està presentat els processos d'exclusió, de marginació o de tornada a la confiança en un mateix o en els altres ... Després, dialogar sobre el qüestionament que això suposa per a la fe en Déu.

Què te fa pensar aquest vídeo?

2.- Lectura. En un clima d'oració, ambientat per una suau música de fons, amb unes paraules de benvinguda i de motivació ben adaptades, proclamar l'Evangelí de Lc 17, la curació dels deu leprosos, des d'una Bíblia situada en un lloc destacat.

«Tot fent camí cap a Jerusalem, Jesús passava entre Samaria i Galilea. A l'entrada d'un poble van anar a trobar-lo deu leprosos, que s'aturaren un tros lluny i es posaren a cridar:

— Jesús, mestre, tingues pietat de nosaltres!

En veure'ls, Jesús els digué:

— Aneu a presentar-vos als sacerdots.

Mentre hi anaven, van quedar purs de la lepra. Un d'ells, quan s'adonà que havia estat curat, va tornar enrere glorificant Déu amb grans crits, és va posar de genolls als peus de Jesús amb el front fins a terra i li donava gràcies. Aquell home era un samarità. Jesús digué:

— ¿No eren deu, els qui han quedat purs? ¿On són els altres nou? ¿No n'hi ha hagut cap que tornés per donar glòria a Déu fora d'aquest estranger?

I li digué:

— Aixeca't i vés-te'n: la teva fe t'ha salvat»

3.- Visionat del vídeo: Els 10 leprosos (www.lds.com)

4.- Respondre a les preguntes:

Convidar als joves a fer seves primer les paraules dels leprosos, després les de Jesús i, finalment, les del desè leprós que torna, i les de Jesús que li anuncia la seva salvació per la fe. Realitzar si fos possible, un intercanvi lliure sobre la fe a partir d'aquesta «bona nova» escoltada.

- Te costa reconèixer que Jesús et salva?
- Perquè no més un leprós se'n va donar compte que va quedar curat?
- Amb quin personatge de la paràbola t'identifiques més?
- Amb el que va tornar a donar gràcies o amb els altres 9?
- Dones gràcies a Déu per lo que tens i fas?

5.- Resum de la sessió

Dos nivells de fe es perceben aquí:

1. El primer consisteix a creure en l'amor de Déu que ens salva, com els leprosos a l'inici. És el nivell de l'esperança.
2. El segon desplaça la nostra mirada cap al que dóna la vida, el Messies Salvador, el que va entendre només el desè leprós. Per a això, cal viure una trobada real amb Jesucrist ...

Els joves en els seus quaderns, cadascú pot anotar un punt, un gest de Crist, una paraula, una dificultat per seguir endavant; poden relacionar tot el que descobreixen amb la vida dels cristians al servei dels malalts ...

6.- Preparar una representació original: de lo parlat, discutit i après. Després se representarà davant els altres companys.

4- Zaqueu (Lc 10,25-37)

1. Experiència.

Es convida a cadascú a reflexionar uns instants per **rememorar una trobada viscuda** o una història de retrobament que li hagi marcat. Pot preguntar-se:

- **Com va poder aquesta trobada canviar alguna cosa en la meva vida?**
- **Què provoca en mi el record d'aquella trobada?**

La comunicació d'aquestes experiències es comparteix lliurement.

Es convida a cadascú a reaccionar davant la frase del poeta Louis Aragon, cantada per Jean Ferrat:

«Què seria jo sense tu que vas venir a trobar-me ...»

- Fins a quin punt podria resultar determinant una trobada, vital?

El diàleg posa en evidència la importància de la manera amb la qual es produeix la trobada amb una persona. És una trobada el simple fet de creuar-se amb algú, o es que cap també la possibilitat de viure un veritable intercanvi?

La veritable trobada comença per una mirada cap a l'altre, una escolta una atenció cap a la seva persona. Es viu en la «proximitat» amb l'altre. El mateix fet d'existir al capdamunt per algú ens dóna vida.

«Les veritables mirades d'amor són les dels que ens esperen»

En la meva història personal, quines trobades han estat determinants fins al punt d'obrir-me a Déu i despertar en mi la fe?

2.- Lectura del text de l'evangelí de Lluc (19, 1-10): la trobada de Jesús amb Zaqueu.

«Jesús va entrar a Jericó i travessava la ciutat. Hi havia un home que es deia Zaqueu, cap de publicans. Era un home ric. Zaqueu buscava de veure qui era Jesús, però la gentada li ho impedia, perquè era petit d'estatura. Llavors s'avançà corrent i es va enfil·lar dalt d'una figuera per poder veure Jesús, que havia de passar per allí. Quan Jesús va arribar en aquell indret, alçà els ulls i li digué:

— Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'haig d'hostatjar a casa teva.

Ell baixà de pressa i el va acollir amb alegria. Tots els qui ho van veure murmuraven contra Jesús i deien:

— Ha anat a allotjar-se a casa d'un pecador!

Però Zaqueu, dret davant el Senyor, li digué:

— Senyor, dono als pobres la meitat dels meus béns, i als qui he exigit més diners del compte, els en restitueixo quatre vegades més.

Jesús li digué:

— Avui ha entrat la salvació en aquesta casa; perquè també aquest home és fill d'Abraham. El Fill de l'home ha vingut a buscar i salvar allò que s'havia perdut»

3.- Visionat del vídeo: [La història de Zaqueu \(www.lds.com\)](http://www.lds.com)

4.- Respondre a les preguntes

Es demana a cada un, en silenci, buscar la circumstància o el moment en què hauria percebut la intervenció de Déu en la seva vida.

- Què percebem de la història de Zaqueu?
- Què considerem important en el text?
- Qui té la iniciativa de la trobada? Què provoca la trobada?
- Què li passa a Zaqueu?
- Quin significat té per a nosaltres avui aquest relat?
- Quina és la meva recerca, el meu desig, la meva ànsia de Jesús?

Es poden intercanviar opinions sobre les qüestions.

5.- Resum de la sessió

Hi ha trobades que deixen empremtes profundes. Algunes vegades, una trobada determina tota una vida: et canvia totalment. La trobada amb Déu és d'aquest ordre, transforma enterament.

Déu surt al nostre encontre allà on som: ens convida a respondre al seu desig de trobada.

La persona que fa l'experiència de la trobada amb Déu mai pot seguir igual. Aquesta experiència li canvia la vida, el cor. És l'obertura de un camí de vida en el qual Déu, des de sempre, es compromet a estar al nostre costat.

Com acull avui en la meva vida la frase «he de quedar a casa teva»?

I aquesta frase: «avui la salvació ha vingut en aquesta casa», què em diu?

Moltes vegades creiem que la nostra salvació depèn dels nostres esforços per anar cap a Déu... **I si consistís sobretot en acollir a ell, obrint-nos per a la trobada?** Estem disposats a acollir aquesta salvació que ens treu de nosaltres mateixos?

6.- Preparar una representació original: de lo parlat, discutit i après. Després se representarà davant els altres companys.

REPRESENTACIÓ DE LES PERSONES QUE SE TOPAREN A EN JESÚS

1.- En grup gran fer unes representacions per compartir amb els altres companys.

GRUP 1- El jove ric (Mc 10,17-27)

GRUP 2- La dona adúltera (Jn 8,3-11)

GRUP 3- El grup dels 10 leprosos (Llc 17,11-19)

GRUP 4- Zaqueu (Llc 19,1-10)

DINÀMICA 7 – LES PROVES DE JC

OBJECTIU

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ

Ens queda poc per decidir qui va ser el responsable de la mort de JC. Ja tenim les dades més rellevants obtingudes en la instrucció del cas (Què? Quan? A on? Perquè? Per a què?)

També han declarat els diversos testimonis, tant a favor com en contra de JC i hem tret conclusions.

Ara, abans de donar el veredict, cal que els joves investiguin les proves que s'han trobat als voltants del lloc dels fets. Les proves són:

1. **Tauleta de fusta amb la inscripció: INRI.** (Animador: Joana Bover-Paquita)
2. **Un cofre.** (Animador: Jaume Pocoví)
3. **Una llàntia d'oli.** (Animador: Francisca Alfieri)
4. **Una creu.** (Animador: Cati Payeres)
5. **Un ciri.** (Animador: Maria Bel Mòjer)
6. **El dibuix d'un peix amb un gravat.** (Animador: Paco Sáez)
7. **Un tros de pa al costat d'una copa de vi.** (Animador: Eugeni Rodríguez)

La dinàmica de les proves és un joc en el qual se treballa per grups:

1. Deixeu que siguin ells els que intentin descobrir la relació de l'objecte amb el cas JC. Indicar-los que poden dividir-se el treball (un cerca a la Bíblia, un altre en els llibres, un altre pren notes ...).
2. S'han de repartir les proves per tot el casal. A cada lloc del casal a on hi hagi una prova també hi haurà un animador per fer una certa explicació de la prova si es que no saben res.
3. Al final, el grup ha de sintetitzar el que aporta cada prova al cas JC.
4. Seria interessant que dibuixessin cada prova, a grans trets, en la diligència (quadern)
5. Tanmateix després hauran de sortir en gran grup a defensar o fiscalitzar les proves.

1. TAULETA DE FUSTA AMB LA INSCRIPCIÓ: INRI

Anotacions pel catequista

És la primera prova del cas. La diligència es diu INRI i en ella volem que els joves investiguin el títol de rei dels jueus i els problemes que varen implicar a JC.

La dinàmica és la següent: els mostres la tauleta, com a bons investigadors, respondran als grans interrogants. Aquí t'oferim algunes preguntes amb la seva resposta i la conclusió es pot treure d'aquesta prova. Possibles preguntes per a la prova INRI:

1. Què significa INRI? Veure (Jn 19, 19).
Iesús Nazareus Rex Judeorum (Jesús Natzarè Rei dels Jueus).
2. Amb quin moment de la vida de JC es pot relacionar aquesta taula?
Amb la seva mort.

3. On va estar col·locada?

A la creu a on el varen executar.

4. Qui la fabricà?

La va manar fabricar Pilat.

5. Per què es la va fabricar?

Pilat indicava així el motiu pel qual JC fou executat, per declarar-se rei dels jueus; això anava contra les llei romanes, contra el Cèsar (era una forma de rebel·lió, de no acceptar als romans, de nacionalisme) i es castigava amb la pena de mort. Però en el fons, Pilat no creu que JC fos perillós ni que es meresqués la mort. Per no quedar malament davant del Sanedrí, perquè no l'acusessin de permetre rebel·lions, accedeix a condemnar-lo.

Tot és un engany. JC mai havia pretès anar contra els romans, mai va intentar ser el líder de cap revolució. Els jueus esperaven un Messies llibertador, que tornés l'esplendor polític, econòmic, religiós al poble jueu. Un Messies que expulsaria als romans de Palestina.

Els zelotes si pensaven d'aquesta manera. Ells volien a un Rei, a un líder. Al principi JC els convenia: la gent l'escoltava, el seguia. Però possiblement JC va defraudar les seves expectatives.

JC no és un Messies alliberador de tots els problemes socials i personals. JC es posa del costat dels pecadors / malalts / pobres, no al costat dels poderosos, dels que volen domini, poder, violència. El seu messianisme és diferent.

Conclusió

El INRI ens confirma que:

1. La condemna a JC és injusta, està manipulada.
2. Pilat és culpable perquè sabent que l'acusació era falsa, per no perdre el seu lloc, accedeix a que matin a una persona.
3. El Sanedrí és culpable, fa xantatge a Pilat perquè doni el permís a l'execució.
4. Els zelotes, Barrabàs, animen al poble perquè estigui en contra de l'alliberament de JC. Diuen que JC és un fals profeta, un fals Messies ... i certament ho és, segons la seva mentalitat.

2. UN COFRE

Anotacions per a el catequista

A casa de un cristià de les primeres comunitats hem trobat un cofre. No sabem què hi ha dins. A fora hi ha una inscripció que diu: «**on està el vostre tresor, també hi haurà el vostre cor**» (Mt 6, 21).

Aquesta diligència es diu **El cofre del tresor**; en ella volem que els joves juguin, discutiran i discutiran sobre les benaurances. Per poder obrir el cofre i el que hi ha dins han de trobar la clau. Si ho fan correctament la paraula clau és: **l'amor**, Perquè l'amor és el nucli del missatge de JC.

«On tens el tresor allà també estarà el teu cor» (Mt 6, 21).

1. Què puc significar: tresor, cor ...?
2. Per què es guarda aquest cofre a casa d'un cristià?
3. Què creus que contendrà aquest cofre? (Mt 13, 44-46)

El següent quadre conté el codi per accedir a conèixer què conté el cofre:

(Mc 4, 3-20) Déu és un Pare bo, que vol el millor per als seus fills, que perdona, acull i mai deixa de voler.

(Mt 3, 2) Hi ha que canviar de mentalitat, veure les coses des d'un altre punt de vista.

(Lc 15, 11-3) No és un mateix el que es inventa el Regne de Déu. Déu mateix posa la inquietud en el cor de les persones. Si ho accepteu, el dia i la nit creixen a l'interior.

(Mc 4,26-29) El que és egoista i només busca el seu no pot entrar al Regne de Déu.

(Mt 7, 21) Participar del Regne de Déu no és de paraula, sinó que cal fer el que ens diu JC.

(Mt 10, 38) Si acull el missatge de JC amb sinceritat, amb decisió, et faràs bé, seràs capaç de moltes coses, la teva vida canviarà.

Una vegada que tingueu el contingut del cofre ...

4. Per què aquesta clau?
5. Què demostra aquest prova?
6. Perquè les benaurances en faran feliç?

Al obrir el cofre es troba la cita (Mt 5, 1-12), les benaurances. Després de llegir-les, cal treure la conclusió. Aquesta conclusió és la part fonamental per poder donar al final un bon veredict.

Si els cofres actuals són les caixes fortes, en ella es guardarà el més valuós per a aquesta persona. Un cristià guardaria com més lo més valuós el missatge de JC.

Aquest prova demostra que JC dona un missatge per a tots, que és mal interpretat per part de la societat acomodada, a la què li exigeix un canvi que no estan disposats a realitzar.

Repartir les benaurances entre els grups de joves perquè tothom dibuixi en gran la que li toqui i així serviran com a decoració del lloc de la celebració final.

3. UNA LLÀNTIA D'OLI

Anotacions per al catequista

A les catacumbes, on es reunien els primers cristians, hem trobat una llàntia d'oli. Per això aquesta diligència es diu: La llàntia i en ella volem que els joves reconeguin la importància de l'oració per JC.

En aquesta diligència han de completar les cites que hi ha al quadern, poden repartir-les després posar-les en comú en el grup.

La idea és que descobreixin que la pregària, la relació, el diàleg amb Déu on molt importants per JC i que per això es podia permetre la llicència de anomenar-lo Abba (papà). Reconèixer

que la proximitat entre Déu i els seus fills, la confiança, el deixar-se en les seves mans és important també per a nosaltres. Per això s'ofereix resar tots junts l'oració que JC ens va ensenyar.

La conclusió d'aquesta prova és que els jueus no entenien aquesta relació de amb Déu i que per a ells era una blasfèmia.

Conten els Evangelis que JC es retirava sovint a fer oració. **¿Què és això de l'oració?**

Busca al diccionari o pregunta al teu catequista el significat d'aquesta paraula. Completa les següents frases i podràs conèixer tot el que els Evangelis ens expliquen de l'oració de JC.

- Lc 5, 15-16. Jesús es retirava a llocs solitaris ...
- Mc 1, 35. De matinada, es va aixecar i ...
- Lc 3, 21-22. Estava sent batejat Jesús i, ja en oració, es ...
- Lc 6, 12 ss .. Va succeir que després de pregar. ..
- Mt 7, 7. Demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i ...
- Mc 11, 24. Quant demaneu creis que ja ...
- Mt 21, 22. Quant demaneu amb fe el ...
- Lc 18, 1. Per explicar-los que havien de pregar sempre i no desanimar-se, els va proposar aquesta paràbola: ...
- Lc 11, 13. Doncs, si vosaltres, encara si sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, quan més el vostre Pare del cel donarà ...
- Mc 11, 25. I quan vos poseu dempeus per pregar...
- Mt 6, 5. No pregueu com els hipòcrites ...
- Mt 6, 6. Quan et posis a resar entra a la cambra ...
- Mt 6, 7. En pregar no parreu per parlar ...
- Mt 6, 8. El vostre Pare sap el que necessiteu ...
- Lc 11, 1. Estant ell pregava en un lloc, quan va acabar ...
- Mc 12, 40. Aneu amb compte amb els mestres de la Llei: ... mentre s'emparen amb llargues oracions.
- Mt 21, 13. El meu temple serà casa d'oració, però ...
- Lc 18, 10-14. Dos homes van pujar al temple a pregar...
- Lc 21, 34 ss ... Vetlleu i pregueu.
- Mt 26, 41. Vetlleu i pregar, per ...
- Mc 9, 29. Aquesta classe de dimonis només pot ser llançada ...
- Lc 22, 39-46 ... que no es faci la meua voluntat sinó la teua.

JC se dirigia a Déu d'una manera especial, en l'idioma arameu i l'anomenava Abba. ¿Què significa aquesta paraula.

L'oració de JC

Aquí tens l'oració que JC va ensenyar als seus deixebles (Mt 6, 9-13). Ets capaç de memoritzar-la?

Pare nostre que estàs en el cel, santifica el teu nom, vingui a nosaltres el vostre Regne, faci la teua voluntat a la terra com al cel. El nostre pa de cada dia; perdona les nostres ofenses així com nosaltres perdonem els nostres deutors; no ens deixis caure en la temptació i deslliureu-nos del mal.

Està clar d'on JC treu tots els seus ensenyaments, la seva manera de ser, la seva relació amb Déu. Ell mateix ho diu:

«Perquè jo no parlo pel meu propi compte. El Pare que m'ha enviat m'ha encarregat el que he de dir i com dir-ho. Per la meua part jo sé que el seu missatge és vida eterna. Per això entrego el meu missatge tal com m'ho ha comunicat el meu Pare» (Jn 12,49-50).

Prepareu una oració que després faran a la celebració

Aquest llum va ser utilitzada pels seguidors de JC, l'empraven en les seves oracions, com a símbol que estaven en presència de Déu.

4. UNA CREU

Anotacions per al catequista

Aquesta diligència es diu: **La creu** i en ella intentem que els joves entenguin què és això de carregar amb la creu de cada dia.

Les presentam la prova: una creu, que portarà escrit en ella Llc 9, 23b-25 i Mt 7, 13-14.

Aquesta creu l'hem trobat a la tomba d'un cristià, al costat del seu pit.

En aquesta diligència se treballen els textos que es troben en els Evangelis.

Aquí tens els textos i les preguntes i respostes perquè reflexions amb el grup.

«Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui cada dia la seva creu i que me segueixi. Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi, la salvarà. Què en treu l'home de guanyar tot el món si es perd o es destrueix a ell mateix?» (Lc 9, 23b-25)

- **Què vol dir si un vol salvar la seva vida la perdrà?**
- **Què significa carregar amb la creu de cada dia?**
- **Quines creus hauries de carregar tu mateix?**
- **És a dir, en què hauries esforçar-te?**
- **En què hauries sacrificar-te per tirar endavant la teua vida?**

A vegades s'ha entès això de carregar amb la creu de cada dia com ser molt resignat, no protestar, acceptar-ho tot. No s'ha d'interpretar així. Sinó que a la vida cal lluitar, esforçar-se, ser constant.

«Entreu per la porta estreta, perquè la porta ampla i el camí ampli condueixen a la perdició, i molts entren per ells. El camí i la porta que condueixen a la salvació són estrets, i amb pocs els que donen amb ells» (Mt 7, 13-14)

- **Què vol dir porta ampla i porta estreta?** Porta ampla és el fàcil, la comoditat, l'immediat. Allò que s'aconsegueix sense esforç. Porta estreta és el que costa, el que exigeix esforç, tot el que no és fàcil per a cada un.
- **Es troba sentit a la vida triant sempre el fàcil, la comoditat, el que menys esforç necessiti?** Evidentment no. El sentit de la vida no es troba en el passar, en la comoditat, sinó en anar superant cada dia les dificultats que la vida planteja, i canviar aquells aspectes de la meua persona que no em fan feliç ni a mi ni als altres.

- **Quines són les portes amples que et porten a la perdició?**
- **Quins són els camins estrets que hauries de recórrer?**

Per acabar, convida els joves a aplicar tots aquests ensenyaments a la seva vida. T'indiquem una sèrie de preguntes que pots fer en veu alta perquè les meditin (ajuda't amb música de fons)

Prepara una cartolina amb una creu dibuixada. Aquí escriuran de manera anònima i en qualsevol moment les respostes a algunes de les preguntes de la reflexió final. Utilitzarem la creu per presidir la celebració en finalitzar el Cas JC.

5. UN CIRI

Anotacions per al catequista

La prova que se presenta ara és: el Ciri Pasqual, que es troba en totes les esglésies. Aquesta diligència es diu: El ciri. Volem abordar la resurrecció de JC.

Han d'investigar sobre els símbols que hi ha en el ciri: la creu, les lletres gregues alfa i l'omega, els números... Comentar el significat de la resurrecció i de la Vetlla Pasqual amb la qual conclou la Setmana Santa.

En el ciri hi ha dibuixada una creu (ja sabem el seu significat)

- **En el ciri hi ha dues lletres rares, en quin idioma estan escrites?**
- **Investiga a Ap 21, 6 i a Ap 22, 13.**
- **Què és això de l'aigua de la vida?**
- **Per què estan dibuixades en el ciri?**

S'utilitza aquest ciri i s'expliquen aquestes lletres en la Vetlla Pasqual.

Les primeres comunitats cristianes celebraven que JC havia Ressuscitat!

- **Què és això de ressuscitar?**
Cerca en els diccionaris.

Quan van matar a JC tots els seus deixebles es van amagar perquè no els matessin també a ells; molts es van tornar a les seves cases. Per als seus seguidors tot havia acabat amb la creu. Molt predicar, molt fer el bé, però JC va acabar mort. Per a tots va ser un fracàs. No valia la pena fer cas del missatge de JC doncs va poder més la injustícia, la mentida ... Tots els seus deixebles estaven fets pols.

Però al cap de tres dies comencen a dir que JC és viu, que se'ls ha aparegut, que va morir però que Déu l'havia ressuscitat.

Per als deixebles de JC la seva Resurrecció va ser el fet que els va canviar tota la seva manera de veure les coses. Llavors van començar a comprendre tot, van reinterpretar el que va dir JC, el que va fer.

Van entendre que Déu havia actuat, que li havia donat la raó a JC, traient-lo de la mort i fent-li viure una vida diferent, en plenitud.

Això té moltes conseqüències:

- **Qui vulgui viure una vida en plenitud que segueixi el missatge de JC.**
- **Qui vulgui superar la mort, que segueixi a JC.**

JC està viu, per sempre, està al costat de totes les persones que creuen en Ell.

JC és el que dóna llum (significat del ciri), el qual aclareix les coses, el camí, la veritat i la vida

JC és el Senyor, l'amo i senyor de la vida i de la mort, totalment lliure.

6. EL DIBUIX D'UN PEIX AMB UN GRAVAT

Anotacions per al catequista

Aquesta és l'última diligència abans d'entrar de ple en l'Eucaristia. Es diu: **El dibuix del peix**. Volem que reconeixin en JC al fill de Déu i que es posicionin a favor o en contra d'Ell.

- **Què pot significar?**

Sembla ser que el van utilitzar els primers cristians en temps difícils, quan les autoritats romanes els volien capturar, i fins i tot els executaven. Pot ser que sigui un signe secret per reconèixer-se entre els cristians. És cert que la creu és massa evident, els descobririen. El símbol d'un peix sembla aixecar menys sospites.

- **Però, ¿Per què un peix i no una altra cosa?**

Se presenta el dibuix del peix amb la paraula i la frase en grec: **Jesous Christos, Theou Huyos Soter**

Els expliqués el significat de la frase i com amb les inicials es construeix la paraula peix en grec. Peix en grec s'escriu: **ICHTHYS**

Que vol dir: **lesous = Jesús. Christos = Crist. Theou = Déu. Fuges = Fill. Soter = Salvador**. És a dir: aquells cristians utilitzava el símbol del Peix per dir-se que eren seguidors de Jesucrist, el Fill de Déu Salvador.

Se poden fer unes estovalles per l'altar de l'eucaristia amb paper, o un altre material que tingueu a mà, decorat amb el peix com a símbol central i altres signes que hem vist durant les proves de manera decorativa.

S'ha trobat el dibuix d'un peix, juntament amb altres dibuixos, en un tros de tela semblant a unes estovalles.

7. UN TROS DE PA AL COSTAT D'UNA COPA DE VI

Anotacions per al catequista

Aquesta diligència es diu: **Pa i Vi**. En ella volem acostar-nos al sagrament de l'Eucaristia. Ens caldrà la presència d'un sacerdot.

Abans de començar l'Eucaristia se presenta un Calze i una Patena (que després farem servir) com una prova més del cas.

En el Calze o dins de la Patena se preparen 4 paperets amb les següents cites:

Mt 26, 26-29; Mc 14,22-25; Lc 22, 15-20; 1 Cor 11,23-26.

Per grups busquen una de les cites i la llegeixen als seus companys. Ara els preguntes a què les sonen aquestes paraules; si no ho saben els indiqués que fan referencia a l'Eucaristia.

DINÀMICA 8 – VEREDICTE FINAL

OBJECTIU

- Desenvolupament final del veredict

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ

1.- TRIBUNAL (Escenografia dels animadors)

L'escenografia del tribunal és important. Un animador fa de jutge, un altre de secretari del jutge. Després cal que hi hagi un animador que faci de fiscal i un altre de defensor a les proves que duen els joves i relaten.

Pots començar un debat on cada un es posiciona a favor o en contra de JC, ja que Ell no deixa ningú indiferent. Cal que aprofitis aquest fòrum de debat per arribar a la conclusió de qui o quins van ser els assassins de JC. Com la culpa és compartida, no cal que arribin a un culpable únic (el sanedrí va tenir la seva part de culpa de la mateixa manera que Judes, Pilat, Herodes i el poble). L'important és que parlin del tema.

2.- DOCUMENT D'ADHESIÓ

El qui signa, després d'investigar la mort violenta de JC, el seu país, les seves creences, la seva vida; després de fer declarar als seus amics i enemics, després d'investigar les proves trobades al lloc del crim i els seus voltants.

VULL SEGUIR A JC:

A estudiar la seva doctrina, a ser cristià més compromès, al fet que no m'enganyin, a donar testimoni i a valorar la Paraula de Déu.

Per tot això, jo:

1.
2.
3.
4.
5.

Signatura:

PREGÀRIES

1.- Per les pregàries dels matins

Res de laudes amb la aplicació: CPL

2.- Per les pregàries de l'horabaixa

Estructura de l'oratori. Una Exposició del Santíssim. Una adoració de la creu.

3.- Preparació de l'Eucaristia

Un cop acabat el debat només queda l'Eucaristia per acabar el Cas JC, la introduiràs amb l'última prova: el pa i el vi.

Seria important que els joves, amb l'ajuda de l'animador, prepararessin les monicions, arreglessin l'altar amb les estovalles del peix, situessin el ciri pasqual i aferrin en un lloc preferent la creu, les benaurances. També poden adornar l'altar amb el llum, el cofre i la tauleta INRI.

Com **ofrenes** poden presentar el llibre del Cas JC, una lupa d'investigadors i un paper amb el veredict que ja han consensuat.

Les **peticions** també corren per part dels joves i podrien versar sobre experiències viscudes al llarg de la investigació.

Per a l'**acció de gràcies** utilitza el document de l'adhesió a JC que tots signaran.

GIMCANA DESCOBERTA POBLE VALLDEMOSSA

VETLADA CONCURS MUSICAL CASO JC

MATERIAL

MATERIAL GENERAL

Responsable de material: Francisca Alfieri

Cada monitor:

- Un altaveu per fer l'audició de les cançons
- Mocador Grup Jove
- Sabates esportives per caminar
- Motxilla petita per anar d'excursió

Material comú:

- Pilotes futbol/voleï/mato	- Farmaciola
- Celo embalar i Paper embalar	- Mocadors per tapar els ulls (Llençols)
- Tisores	- Corda per estirar
- Cartolines per dibuixar (A4)	- Folis
- Llapis, Bolígrafs i retoladors (caixes)	- Globus

Material específic per dinàmiques:

- Pelluca de jutja (Alfieri)
- Martell de jutja (Francisca Alfieri)
- Llàntia/ parafina / blè (Eugeni)
- Ciri Pasqual (Eugeni)
- Ciris petits (Eugeni)
- Targetes país de JC (cartolines petites) – (Eugeni)

Material específic EUGENI

- Estora oratori
- Cançoners vermells/blaus
- Retoladors velleda
- Pito
- Ordenador MAC + cables + projector + ampli + cables + micro + cascos auriculars
- Ipads amb vídeos
- Vídeos dinàmiques: www.lds.com / Testimonis /
- Vídeos pregàries (whorship)
- HD de les cançons (Vídeos Just'n'Dance – Karaoke)
- Guitarra + cançoners vermells
- Fulletó de les convivències
- Horari en A3
- Taulell de tasques A3 / Taulell de grups A3
- Nous Testaments
- Pack de calze/patena i formes
-

Feines

- Enviar cançons i vídeos www.lds.com / Testimonis /
- Preparar el gimcana de divendres vespre (Maria Bel Mòjer)

JOCS PER COMENÇAR LES SESSIONS

- **El meu amic / secret / és / N/.** Tots asseguts en cercle, en el qual hi ha d'haver una cadira buida. El jugador a l'esquerra de la cadira buida inicia el joc dient «el meu amic» alhora que canvia de cadira. El següent per l'esquerra diu «secret», i canvia de cadira. El següent diu «és», canviant de cadira. El quart també canvia de cadira, dient aquesta vegada el nom d'un altre jugador. En aquest moment, la persona nomenada ha de aixecar-se ràpidament i ocupar la cadira buida, però els dos jugadors que quedin a la seva dreta i esquerra, sense aixecar-se, intentaran retenir-lo perquè no es vagi. Segueix el joc la persona que estigui a l'esquerra de la cadira buida.
 - El **Joc de les jerarquies** (Del Papa a la beata) (Del Rei al bufó)
 - El **globus a l'aire** dins el cercle
 - El **Joc de ¿m'estimes?**
 - El **Joc muntent i desmunten** (cavallers i cavalls)
 - El **Joc de l'hospital / la paella**
 - El **Joc del director d'orquestra**
 - El **Joc del conill dins el cau**
 - El **Joc del llogater**
 - El **Joc del vaixell carregat amb X paquets**
 - El **Joc de les mans damunt els genolls** (1 cop cap a la dreta, 2 cops esquerra)
 - El **Joc de la manta** (dir el nom més ràpid)
 - El **Joc del pistolero** (cap baix caminar per la sala i disparar)
-
- 1.- **Taronja-llimona**, poma i macedònia
 - 2.- **Memorion**, aprenentatge dels noms en cercle
 - 3.- **Taranyina** (bolla de llana)
 - 4.- Per **conèixer-se**: nombre/objecte-animal
 - 5.- **Presentar-se en nom i gest**: el nom i un gest